

Vlaams
Parlement

stuk **132** (2014-2015) – Nr. 4
ingediend op 19 november 2014 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2015

Amendementen

Stukken in het dossier:
132 (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 en 3: Amendementen

INHOUD

Amendementen.....	4
Bijlage 1: Ontwerpen van amendement.....	21
Bijlage 2: Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt op de ontwerpen van amendement	53
Bijlage 3: Advies van de Vlaamse Onderwijsraad op de ontwerpen van amendement.....	59
Bijlage 4: Advies van de Raad van State op de ontwerpen van amendement.....	69
Bijlage 5: Advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin op de ontwerpen van amendement	85
Bijlage 6: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen op de ontwerpen van amendement	89

LEGENDE:

FIN	Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
BIN	Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid
BRU	Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BUI	Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed
CUL	Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
ECO	Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid
LAN	Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
LEE	Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn
OPE	Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken
OND	Commissie voor Onderwijs
WEL	Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
WON	Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen

C-OND

AMENDEMENT Nr. 7**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding

Deze afdeling, die bestaat uit de artikelen 7 tot en met 9, vervangen door wat volgt:*"Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding*

Art. 7. In artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 7 juli 2006, 21 november 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 13 juli 2012 en 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de bedragen "15.922.000 euro", "2.655 euro" en "3.000 euro", respectievelijk vervangen door de bedragen "14.624.000 euro", "2.390 euro" en "2.700 euro";

2° paragraaf 4 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt opgeheven.

Art. 8. In hoofdstuk VIII van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, wordt een afdeling 4/1, die bestaat uit artikel 71/1, ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4/1. Aanwendingspercentage omkadering

Art. 71/1. Op de personeelsformatie met uitzondering van het ambt van klerk, berekend in toepassing van de bepalingen van de afdelingen 1 tot en met 4 van dit hoofdstuk, kan de Vlaamse Regering op basis van de budgettaire mogelijkheden een aanwendingspercentage toepassen. Dit aanwendingspercentage kan ook ingaan in de loop van de driejarige periode waarvoor de omkadering wordt vastgesteld."

Art. 9. In artikel 89 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 14 februari 2003, 15 juli 2005 en 17 juni 2011, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Op het resultaat dat wordt bekomen door toepassing van bovenstaande bepalingen, kan de Vlaamse Regering met ingang van 1 september van elk schooljaar een aanwendingspercentage toepassen."."

VERANTWOORDING**Artikel 7**

Het startbudget voor het berekenen van de werkmiddelen van de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB's) wordt verminderd. Ook de bijhorende deelbedragen worden verhoudingsgewijs aangepast. Zo wijzigt het omkaderingsgewicht van 2655 euro in 2390 euro en het omkaderingsgewicht van 3000 euro in 2700 euro. Op die manier blijft de verhouding tussen de verschillende omkaderingsgewichten gelijk en worden ze ook aangepast aan het gedaalde startbudget.

Artikelen 8 en 9

Om ook in de CLB's een vermindering van de loonkost te kunnen realiseren, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om ook in die CLB's een aanwendingspercentage op de berekende personeelsformatie toe te passen. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor het ambt van klerk vermits dit ambt sowieso uitdovend is.

Op basis van het advies van de Raad van State is de formulering van de machtiging om het aanwendingspercentage te wijzigen, aangepast.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werd naar aanleiding van de onderhandelingen de volgende aanpassing doorgevoerd: de toepassing van een nieuw aanwendingspercentage is maar mogelijk bij de start van een schooljaar.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 8**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 7. DKO

Artikel 16

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art 16. In artikel 3quater van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 13 juli 2012 en 12 december 2012, worden paragraaf 3 en paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

*"§3. De werkingsmiddelen voor het schooljaar (X, X+1) worden berekend als volgt: Aantal toegekende leraarsuren voor het schooljaar (X, X+1) * bedrag per leraarsuur.*

Het bedrag voor het schooljaar 2014-2015 voor de studierichting Beeldende Kunst bedraagt 79,34 euro.

Het bedrag voor het schooljaar 2014-2015 voor de studierichting Muziek, Woordkunst en Dans bedraagt 26,45 euro.

Vanaf het schooljaar 2015-2016 worden de bedragen van het voorgaande schooljaar jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt berekend wordt:

A = (Cx-1/Cx-2), waarbij:

1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;

2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2."

VERANTWOORDING

Deze maatregelen kaderen in de noodzakelijke besparingen voor de begroting 2015. Parallel met dit artikel zit een voorstel op circuit voor het ontwerp van decreet houdende begeleiding van de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2014 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 131/1) waarin wordt opgenomen dat de indexregeling wijzigt zodat ze van jaar tot jaar verloopt in plaats van steeds terug te grijpen naar het basisjaar.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werd naar aanleiding van de onderhandelingen de volgende aanpassing doorgevoerd: de formuleringen inzake de index zijn gewijzigd en de basisbedragen waarop de index wordt toegepast, zijn correct gezet.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 9**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Artikel 17

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art 17. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2005 houdende de organisatie en de financiering van de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn in Mechelen, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 7. De Beiaardschool ontvangt voor het schooljaar X, X+1 een werkingsbudget dat als volgt berekend wordt:

Het basisbedrag bedraagt 25.606 euro voor het schooljaar 2014-2015. Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt het bedrag van het voorgaande schooljaar jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt wordt berekend:

A = (Cx-1/Cx-2), waarbij:

1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;

2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.

Het bedrag wordt afgerond naar de hogere eenheid. Van de werkingsmiddelen wordt 60% uitbetaald in februari en 40% na voorlegging van de financiële rapportering met jaarrekening en balans, zoals bepaald in artikel 9."."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 8.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 10**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Artikel 18

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art 18. Artikel 20 en artikel 20/1 van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden vervangen door wat volgt:

"Art. 20. Voor het begrotingsjaar 2015, dat de kredieten omvat voor het schooljaar 2014-2015, is het bedrag dat bestemd is voor het deeltijds kunstonderwijs in het Gemeenschapsonderwijs 1.729.877 euro.

Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt het werkingsbudget van het voorgaande schooljaar jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A2 die voor een schooljaar (X, X+1) als volgt berekend wordt:

A2 = (Cx-1/Cx-2), waarbij:

1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;

2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.

De A2-coëfficiënt wordt voor 100% in rekening gebracht."."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 8.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 11**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 9. Centra voor Volwassenenonderwijs

Deze afdeling, die bestaat uit de artikelen 20 tot en met 22, vervangen door wat volgt:

"Afdeling 9. Centra voor Volwassenenonderwijs

Art. 20. In artikel 109 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt in paragraaf 1 het bedrag "1,15 euro" vervangen door het bedrag "1,50 euro".

Art. 21. In artikel 109 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het inschrijvingsgeld begrensd op 600 euro per opleiding per schooljaar."

Art. 22. In artikel 110 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt het punt 3 vervangen door wat volgt:

"3° een vordering op de ontvangen inschrijvingsgelden van de Centra voor Volwassenenonderwijs. Die vordering bedraagt per 1,15 euro inschrijvingsgeld, zoals bepaald in artikel 109, §1, voor de periode van 1 september 2014 tot en met 31 december 2014 0,40 euro. Die vordering bedraagt per 1,50 euro inschrijvingsgeld, zoals bepaald in artikel 109, §1, voor de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 augustus 2015 0,75 euro en vanaf het schooljaar 2015-2016 0,70 euro;"

2° in paragraaf 4, punt 1°, worden de onderverdelingen a) tot en met d) vervangen door wat volgt:

- "a) een bedrag per lesuurscurist gegenereerd door cursisten die geen inschrijvingsgeld betalen, dat 0,75 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,80 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;*
- b) een bedrag per lesuurscurist waarvoor geen inschrijvingsgeld betaald werd op basis van artikel 109, §2, dat 0,75 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,80 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;*
- c) een bedrag per lesuurscurist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,30 euro per lesuur betalen, dat 0,45 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,50 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;*
- d) een bedrag per lesuurscurist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,60 euro per lesuur betalen, dat 0,15 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,20 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;"*

VERANTWOORDING

Sinds 1 januari 2013 betalen cursisten die geen vrijstelling genieten, een inschrijvingsgeld van 1,15 euro per lestijd van een opleiding in een Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO). Dit inschrijvingsgeld wordt vanaf 1 januari 2015 verhoogd naar 1,50 euro per lestijd.

Bij een verhoging van het inschrijvingsgeld moet de huidige begrenzing van 460 euro per schooljaar voor het secundair volwassenenonderwijs en 575 euro voor de opleidingen van het hoger beroeps- onderwijs en de specifieke lerarenopleiding evenredig toenemen. Anders zou dit tot hogere uitgaven leiden bij het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs, dat de inschrijvingsgelden tussen de centra herverdeelt en de premies betaalt aan cursisten die via het volwassenenonderwijs een eerste diploma secundair onderwijs behalen. De evenredige verhoging van de jaarlijkse begrenzing van het inschrijvingsgeld per cursist per opleiding komt neer op 600 euro voor alle opleidingen in de CVO's. Omdat de begrenzing per schooljaar geldt, zal de aanpassing niet op 1 januari maar wel op 1 september 2015 doorgevoerd worden.

Om de vooropgezette besparing in 2015 te kunnen behalen, wordt ook de overgangsregeling voor het gegarandeerd bedrag van 0,80 euro per lesuursist (LUC) dat de centra na de verrekeningen met het Fonds Inschrijvingsgelden Centra Volwassenenonderwijs overhouden, met één schooljaar uitgesteld. De CVO's zullen in het schooljaar 2014-2015 0,75 euro per lesuursist overhouden als werkingstoelage. Pas vanaf het schooljaar 2015-2016 zullen de bedragen voor de centra stijgen tot 0,80 euro per lesuursist.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen de volgende aanpassingen doorgevoerd: om de vooropgezette besparing in 2015 te kunnen behalen, wordt ook de overgangsregeling voor het gegarandeerd bedrag van 0,80 euro per LUC dat de centra na de verrekeningen met het Fonds Inschrijvingsgeld Centra voor Volwassenenonderwijs overhouden, met één schooljaar uitgesteld. De CVO's zullen in het schooljaar 2014-2015 0,75 euro per LUC overhouden als werkingstoelage. Pas vanaf het schooljaar 2015-2016 zullen de bedragen voor de centra stijgen tot 0,80 euro per LUC.

De Raad van State formuleert een voorbehoud omdat de vraag rijst of hiermee het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel niet in het gedrang worden gebracht doordat de CVO's voor hun begroting reeds rekening hebben gehouden met de middelen die hen in het vooruitzicht werden gesteld voor het schooljaar 2014-2015. Er wordt daarbij verwezen naar het arrest 80/2014 van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2014, dat stelt dat aan het vertrouwensbeginsel afbreuk wordt gedaan wanneer de rechtmatige verwachtingen van een bepaalde categorie van rechtsonderhorigen worden miskend zonder dat een dwingende reden van algemeen belang voorhanden is. Het hiermee nauw verbonden rechtszekerheidsbeginsel verbiedt de decreetgever om zonder objectieve en redelijke verantwoording afbreuk te doen aan het belang van de rechtsonderhorigen om in staat te zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen te voorzien.

De Vlaamse Regering stelt in een ander amendement voor om de consortia volwassenenonderwijs op een later vast te stellen datum op te heffen en in het begrotingsjaar nog een enveloppe van 900.000 euro ter beschikking te stellen om de afbouw van de werking van de consortia in goede orde te laten verlopen. Deze beperkte enveloppe moet de consortia in de mogelijkheid stellen hun contractuele verplichtingen na te komen. Het vertrouwensbeginsel brengt immers met zich mee dat de consortia in afbouw moeten kunnen rekenen op overheidsondersteuning, wanneer bepaalde langlopende engagementen vroegtijdig moeten worden verbroken. De consortia hebben vooral voor het opzeggen van arbeidsovereenkomsten nog financiële verplichtingen in 2015.

In het kader van de noodzakelijke budgettaire doelstellingen moet het bedrag van 900.000 euro elders gecompenseerd worden. Daarom is beslist om naar analogie met andere onderwijsniveaus in te grijpen op de werkingstoelagen van de CVO's. Voor de CVO was een bedrag van 0,80 euro voor het schooljaar 2014-2015 per LUC als werkingstoelage in het vooruitzicht gesteld. Dat zou een verhoging van 0,025 euro ten opzichte van het schooljaar 2013-2014 betekenen. Het voorgestelde amendement houdt echter een daling van 0,025 euro ten opzichte van het vorige schooljaar in. In principe zouden de CVO's dus een lichte verhoging van hun werkingstoelage kunnen verwachten in plaats van een lichte daling. Hoeveel de werkingstoelage voor een CVO echter bedraagt, hangt steeds af van het aantal LUC's die gepresteerd werden in de voorafgaande referteperiode. Een CVO weet dus nooit zeker hoeveel de werkingstoelage in het volgende schooljaar zal bedragen. Het gaat bovendien om een eenmalige besparing. Vanaf het schooljaar 2015-2016 zullen de CVO's het verhoogde bedrag van 0,80 euro per LUC als werkingstoelage ontvangen.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 12**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 14. Nascholing

Deze afdeling, die bestaat uit de artikelen 48 tot en met 52, vervangen door wat volgt:*"Afdeling 14. Nascholing**Art. 48. Artikel 9, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt vervangen door wat volgt:*

"§2. De nascholingsmiddelen per niveau bedragen voor het begrotingsjaar 2015:
1° voor het basisonderwijs: 4.007.000 euro;
2° voor het secundair onderwijs: 6.335.000 euro;
3° voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie: 418.000 euro;
4° voor het deeltijds kunstonderwijs: 255.000 euro;
5° voor de CLB's: 178.000 euro;
6° voor de basiseducatie: 28.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex."

Art. 49. In artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2012" vervangen door het jaartal "2015", wordt het bedrag "1.066.000" vervangen door het bedrag "614.000" en het jaartal "2014" door "2016".

Art. 50. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het bedrag van "1.357.000" vervangen door het bedrag "1.221.000";

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het derde lid worden de woorden "vermeld in het eerste en tweede lid" geschrapt.

Art. 51. Artikel 21 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 52. In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "vermeld in de artikelen 18 en 19" ingevoegd tussen de woorden "bedragen" en "in deze afdeling";

2° er wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De bedragen vermeld in de artikelen 20 en 21/1 in deze afdeling hebben betrekking op het begrotingsjaar 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex."."

VERANTWOORDING

De bedragen van de nascholingsmiddelen voor de instellingen worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de besparingen en desindexering:

- 1° aanpassing bedrag voor het basisonderwijs;
- 2° aanpassing bedrag voor het secundair onderwijs;
- 3° aanpassing bedrag voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie;
- 4° aanpassing bedrag voor het deeltijds kunstonderwijs;
- 5° aanpassing bedrag voor de CLB's;
- 6° aanpassing bedrag voor de basiseducatie.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheids-index.

De bedragen van de nascholingsmiddelen op initiatief van de Vlaamse Regering worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

De bedragen van de nascholingsmiddelen op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten en de middelen voor de organisatie van nascholing op het vlak van functiebeschrijving en evaluatie worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Het bedrag van de nascholingsmiddelen voor vorming van directeurs op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten voor het begrotingsjaar 2015 wordt aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werd naar aanleiding van de onderhandelingen de volgende aanpassing doorgevoerd: aan de nascholingsmiddelen voor de scholen worden de nascholingsmiddelen op het vlak van functiebeschrijving/evaluatie en vorming van directeurs en een bijkomend budget vanuit de projecten inzake onderwijs pro rata toegevoegd vanaf 2015.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 13**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden

Deze afdeling, die bestaat uit artikel 78, vervangen door een afdeling 18, die bestaat uit de artikelen 78 en 78/1, en die luidt als volgt:

"Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden

Art. 78. In artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs wordt het getal "743.000" vervangen door het getal "702.000".

Art. 78/1. In hetzelfde besluit wordt in artikel 1 een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. In afwijking van paragraaf 1 wordt er geen index toegekend in het begrotingsjaar 2015.".

VERANTWOORDING

In uitvoering van collectieve arbeidsovereenkomst VIII – Onderwijs (cao) voor de jaren 2005-2009 worden aan de representatieve vakorganisaties middelen toegekend voor de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden.

In het kader van de besparingen op de Vlaamse begroting worden de voorziene werkingskosten verminderd. Dit wordt met de voorgestelde wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei

2009 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs gerealiseerd.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werd naar aanleiding van de onderhandelingen de volgende aanpassing doorgevoerd: een technische correctie van het ingeschreven bedrag.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 14**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Artikel 86

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 86. In artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering voorziet in ondersteuning in de scholen en in de competentieontwikkeling van de personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door een budget toe te kennen aan de pedagogische begeleidingsdiensten voor de uitvoering van de volgende opdrachten:

- 1° de ondersteuning in de scholen van het buitengewoon onderwijs bij de verbreding en verdieping van hun aanbod voor jongeren met autismspectrumstoornissen;*
- 2° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de programmering van type 9;*
- 3° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de uitbouw van het type basisaanbod;*
- 4° de uitbouw van een globaal professionaliseringstraject en -structuur voor de ondersteuning in de scholen van personeelsleden van het gewoon basisonderwijs en het gewoon secundair onderwijs inzake het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften.*

De invulling van deze opdrachten wordt verder geconcretiseerd in de begeleidingsplannen die de pedagogische begeleidingsdiensten driejaarlijks opstellen en indienen bij de Vlaamse overheid."."

VERANTWOORDING

Omwille van de brede consensus over de dringende behoefte aan professionalisering voor de uitvoering van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften werd in dat decreet een 'Hoofdstuk VI. Ondersteuning in scholen en competentieontwikkeling van personeelsleden' ingeschreven. Om die professionalisering waar te maken, werd een budget toegekend aan vzw SNPb (Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten) (paragraaf 2 van artikel VI.1.).

Naar aanleiding van de besparingsoefeningen voor het beleidsdomein Onderwijs wordt vzw SNPb vanaf 1 januari 2015 opgeheven en zal 80 procent van het budget ter beschikking gesteld worden van de pedagogische begeleidingsdiensten die de opdrachten van vzw SNPb overnemen.

Paragraaf 2 van artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt vervangen zodat de nieuwe regeling inzake ondersteuning van scholen en competentieontwikkeling van personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door de pedagogische begeleidingsdiensten vanaf 1 januari 2015 in werking kan treden.

De middelen die a rato van 1 vte (voltijdsequivalent) binnen vzw SNPB zijn toegewezen aan de organisatie die de kleine onderwijsvertrekkers vertegenwoordigt, zullen ter beschikking gesteld blijven van deze organisatie.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende aanpassingen doorgevoerd:

- de opdracht om een tweedelijnsinclusienetwerk uit te bouwen blijft bestaan, maar wordt niet langer opgenomen in een decretale bepaling;
- de verplichting om een kaderovereenkomst op te stellen wordt geschrapt;
- de opdracht wordt geïntegreerd in de reguliere planning en rapportering van de begeleidingsdiensten.

C-LEE

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door de Vlaamse Regering

Hoofdstuk 16. Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Dit hoofdstuk, dat bestaat uit de artikelen 121 tot en met 137, vervangen door een hoofdstuk 16, dat bestaat uit de artikelen 121 tot en met 123, en dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 16. Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Art. 121. In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt punt 131°, opgeheven door het decreet van 14 februari 2004, opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"131° Vlaamse Belastingdienst: het agentschap dat opgericht werd door het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2004 tot oprichting van het agentschap Vlaamse Belastingdienst;"

Art. 122. In artikel 3.2.1, §3, van hetzelfde decreet wordt na de woorden "financiering van" en voor het woord "openbaredienstverplichtingen" de woorden "de VREG, van de" ingevoegd.

Art. 122/1. In het opschrift van afdeling IV, hoofdstuk I, van titel XIII van hetzelfde decreet worden de woorden "heffing op de exploitatie van een distributienet of plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaamse Gewest" vervangen door de woorden "heffingen vermeld in titel XIV".

Art. 123. Titel XIV van hetzelfde decreet, dat bestaat uit artikel 14.1.1 tot en met 14.3.11, wordt vervangen door wat volgt:

"Titel XIV. Heffingen

Hoofdstuk I. Heffing op de afnamepunten van elektriciteit

Art. 14.1.1. §1. Er wordt vanaf heffingsjaar 2015 een maandelijkse heffing per afnamepunt gelegen in het Vlaamse Gewest vastgesteld:

- 1° op het elektriciteitsdistributienet;*
- 2° op het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit;*
- 3° op een gesloten distributienet van elektriciteit.*

§2. De heffing is verschuldigd door elke afnemer die in de loop van het heffingsjaar volgens het toegangsregister titularis was van een afnamepunt, vermeld in §1.

Art. 14.1.2. Het tarief van de heffing bedraagt 15 eurocent per afnamepunt per maand dat de afnemer in het heffingsjaar is aangesloten geweest op een van de netten vermeld in §1.

Art. 14.1.3. De heffing wordt van rechtswege met ingang van heffingsjaar 2016 jaarlijks op 1 januari geïndexeerd door het tarief in artikel 14.1.2 te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand oktober van het vorige heffingsjaar, en te delen door het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand december van het jaar 2014.

Hoofdstuk II. Vestiging van de aanslag, controle, beroep ambtshalve uitvoering en verjaring

Afdeling I. Algemene bepalingen

Art. 14.2.1. De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1.

Art. 14.2.2. Onverminderd de bepalingen van deze titel, zijn de bepalingen van titel 3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van toepassing.

Afdeling II. Inning van de heffing op de afnamepunten van elektriciteit door de toegangshouders

Art. 14.2.3. §1. De heffing, vermeld in hoofdstuk I, wordt voor rekening van het Vlaamse Gewest geïnd door de toegangshouder van het afnamepunt via diens afrekeningsfacturen en slotfacturen.

Indien er gedurende een bepaalde kalendermaand voor een afnamepunt echter meerdere achtereenvolgende toegangshouders in het toegangsregister zijn opgenomen, dan wordt de heffing voor die maand pro rata temporis door elk van die toegangshouders aangerekend en geïnd.

De factuur die naar de afnemer wordt verstuurd, vermeldt de precieze vergoeding die de afnemer verschuldigd is en geldt als verzoek tot betaling van de verschuldigde heffing. De betalingstermijn bedraagt ten minste vijftien dagen en begint te lopen op de verzendingsdatum van het verzoek tot betaling.

§2. Elke toegangshouder bezorgt uiterlijk de twintigste dag van elke trimester aan de Vlaamse Belastingdienst een overzicht van de ten laste van de afnemers aangerekende heffingen die hij in de loop van de vorige trimester heeft geboekt.

Het model en de wijze van indienen van dit overzicht wordt door de Vlaamse Regering vastgesteld maar bevat minstens:

1° de benaming van de toegangshouder;

2° zijn maatschappelijke zetel en exploitatiezetel;

3° de personalia van de persoon die instaat voor de inning en de storting van de heffing.

De toegangshouder stort uiterlijk de dertigste dag van elke trimester de in de vorige trimester geïnde heffingen ten gunste van het Energiefonds op de rekening van de Vlaamse Belastingdienst.

§3. Om rekening te houden met de heffingen die hem niet volledig gestort zouden worden door afnemers, mag elke toegangshouder een forfait van 0,5 procent afhouden van de heffingen die in rekening worden gebracht op de afrekeningsfacturen en slotfacturen.

Bij de jaarlijkse afsluiting van de rekeningen, uiterlijk op 30 maart, deelt de toegangshouder aan de Vlaamse Belastingdienst het bedrag van de boekhoudkundig geregistreerde niet-invorderbare schuldvorderingen van de heffing mee dat betrekking heeft op de leveringen onderworpen aan deze heffing.

Als het totaal bedrag van de niet-invorderbare schuldvorderingen hoger is dan het jaarlijks bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil door de toegangshouder in mindering gebracht van het bedrag van de heffing dat de toegangshouder op de volgende vervaldatum moet storten.

Als het totaal bedrag van de niet-invorderbare schuldvorderingen lager is dan het jaarlijks bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil door de toegangshouder opgeteld bij het bedrag van de heffing dat de toegangshouder op de volgende vervaldatum moet storten.

Art. 14.2.4. §1. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende de procedure en de modaliteiten voor de vordering van de heffing door de toegangshouder, de betaling van de geïnde bedragen aan het Energiefonds en de invordering. Ze bepaalt welke informatie aan de Vlaamse Belastingdienst moet worden meegedeeld en de inlichtingen die nodig zijn voor de controle en de invordering van de heffing.

§2. In afwijking van artikel 14.2.3, §2, kan de Vlaamse Regering als overgangsmaatregel bepalen dat de eerste stortingen door de toegangshouders op de rekening van het Vlaamse Gewest van alle door hen conform artikel 14.2.3, §1, reeds geïnde heffingen pas tegen uiterlijk 30 juli 2015 dienen te geschieden.”.

ALGEMENE VERANTWOORDING

In titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (oorspronkelijk in respectievelijk het Elektriciteitsdecreet en Aardgasdecreet) is een reeks heffingen op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en het aardgasdistributienet opgenomen. Deze bepalingen zijn tot op heden niet in werking getreden. Uit de memorie van toelichting bij het Energiedecreet blijkt dat een van de doelstellingen van deze tot op heden niet in werking getreden heffing, het financieren van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) was (*Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2163/1, p. 114.). Uiteindelijk hebben de vorige regeringen er steeds voor gekozen om de energieregulator via een dotatie uit de algemene middelenbegroting te financieren en zijn deze heffingen nooit in werking getreden.

Er wordt thans voorgesteld om alsnog een evenwicht na te streven tussen enerzijds de uitgaven voor de vrijmaking en regulering van de elektriciteits- en gasmarkt en anderzijds een financiële bijdrage afkomstig uit dezelfde (gereguleerde) sectoren. Daarom wordt voorgesteld om deze heffingen met ingang van het heffingsjaar 2015 alsnog te activeren, maar dan wel in gewijzigde vorm. Er wordt wel voorzien dat de inkomsten uit deze heffingen niet langer naar de algemene middelenbegroting gaan, maar worden toegewezen aan het Energiefonds, dat naar de toekomst toe onder meer ook voor de financiering van de werking van de energieregulator zal kunnen worden gebruikt.

Deze heffingen worden hervormd naar een forfaitaire heffing per afnamepunt (gedefinieerd in artikel 1.1.3, 10°, van het Energiedecreet) van elektriciteit. In het Vlaamse Gewest zijn er ongeveer 3,3 miljoen dergelijke aansluitingspunten. In de praktijk zal dit neerkomen op ongeveer 2 euro per jaar per afnamepunt. Het tarief van deze heffing wordt geïndexeerd op basis van referentiejaar 2014 op basis 2013.

Uit de artikelen 170, §2, en 172, tweede lid, van de Grondwet kan worden afgeleid dat geen enkele belasting kan worden geheven en dat geen enkele vrijstelling van belasting kan worden verleend zonder instemming van de belastingplichtigen, uitgedrukt door hun vertegenwoordigers. Daaruit volgt dat de fiscale aangelegenheid een bevoegdheid is die te dezen door de Grondwet aan het decreet wordt voor-

behouden en dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van een van de essentiële elementen van de belasting in beginsel ongrondwettig is. De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de decreetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de decreetgever zijn vastgesteld. Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen. Deze constitutieve elementen worden allen vastgelegd middels onderstaande bepalingen.

Tot slot worden aan de bepalingen van titel XIV een aantal kleine wijzigingen aangebracht met betrekking tot verwijzingen en procedures.

ARTIKELSGEWIJZE VERANTWOORDING

Artikel 121

Dit artikel voegt een definitie toe aan het Energiedecreet.

Artikel 122

In artikel 3.2.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt expliciet bepaald dat de Vlaamse Regering ook beschikt over de kredieten van het Energiefonds om de werking van de energieregulator te financieren. Deze kredieten kunnen dan worden gebruikt om bijvoorbeeld geheel of gedeeltelijk te voorzien in de in artikel 3.1.13, §1, 1°, van het Energiedecreet vermelde dotatie.

Artikel 122/1

Dit artikel wijzigt het opschrift van afdeling IV van hoofdstuk I van titel XIII, dat de toezichtsbevoegdheden bepaalt, teneinde dit opschrift in lijn te brengen met de nieuwe heffing. De door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren kunnen dan de in artikel 13.1.6 vervatte middelen gebruiken om bij de heffingsplichtigen en bij derden (bijvoorbeeld de toegangshouders die de heffing innen en doorstorten) in het kader van controles alle nodige stukken op te vragen.

Artikel 123

Artikel 14.1.1

Dit artikel bepaalt de belastbare materie van de heffing, namelijk het beschikken over een afnamepunt van elektriciteit.

Er is momenteel, in tegenstelling tot een heffing op basis van het elektriciteitsverbruik die ten laste wordt gelegd van de eindgebruiker, geen belasting op het louter hebben van afnamepunten, dus speelt er hier geen fiscale non bis in idem. De heffing maakt derhalve geen inbreuk op het verbod voor de gewesten om belastingen te heffen op materies die reeds het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, zoals vervat in artikel 1 van de wet van 23 april 1989 betreffende de in artikel 170, §§1 en 2, bedoelde belastingbevoegdheid. Een heffing die specifiek de eindgebruiker treft en waarvan gesteld kan worden dat ze niet geheven wordt op de "afname van elektriciteit voor eigen gebruik", is dus een heffing op het loutere feit aangesloten te zijn op het net. Deze belastbare materie verschilt van de belastbare materie van onder andere de federale bijdrage. Dit wordt expliciet bevestigd in het advies nr. 56.739/1/3 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

De heffing is verschuldigd per afnamepunt van de afnemer in het Vlaamse Gewest vastgesteld:

- 1° op het elektriciteitsdistributienet;
- 2° op het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit;
- 3° op een gesloten distributienet van elektriciteit.

Gesloten distributienetten vallen zodoende – in het kader van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en non-discriminatie – ook onder het toepassingsgebied van de heffing. Een gesloten distributienet (artikel 1.1.3, 56, 2°, van het Energiedecreet) dat niet conform artikel 15.3.5, tweede lid, van het Energiedecreet werd aangemeld, wordt geacht deel uit te maken van een standaard elektriciteitsdistributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit (naargelang op wie het is aangesloten). Dit is ook logisch: het gekwalificeerd worden als gesloten distributienet (wat een nieuwe term betreft die pas in 2011 werd ingevoerd) betekent immers een actief optreden van de vraagsteller, zo niet blijft de situatie ex ante (namelijk deel van het gewone net) onverminderd van toepassing.

Afnamepunten op directe lijnen vallen echter niet onder het toepassingsgebied van de heffing. Een directe lijn is een elektriciteitslijn met een nominale spanning die gelijk is aan of minder is dan 70 kilovolt,

die een productie-installatie met een afnemer verbindt (artikel 1.1.3, 26°, van het Energiedecreet). Dergelijke lijnen maken geen deel uit van een distributienet. Aangezien conform artikel 4.5.1, eerste lid, van het Energiedecreet de aanleg van directe lijnen op de eigen site om elektriciteit te leveren, principieel toegelaten is, en er hiervoor geen melding moet geschieden, is er ook geen zicht op de afnamepunten en wie de houder ervan is. Enkel wanneer de lijn de grenzen van de eigen site overschrijdt, is conform artikel 4.5.1, tweede lid, van het Energiedecreet een voorafgaande toelating van de VREG nodig. Er is bij een directe lijn evenmin een 'leverancier' in de zin van het Energiedecreet.

Een privé-distributienet is elke elektriciteitslijn, elke aardgasleiding of elk net voor distributie van elektriciteit of aardgas dat niet wordt uitgebaat door een door de VREG aangewezen distributienetbeheerder noch door de beheerder van het plaatselijk vervoernet, en dat geen gesloten distributienet, directe lijn of directe leiding is (artikel 1.1.3, 101°, eerste lid, van het Energiedecreet). Privé-distributienetten zijn, behoudens enkele in artikel 4.7.1, §2, van het Energiedecreet limitatief opsomde gevallen, op grond van artikel 4.7.1, §1, van het Energiedecreet principieel verboden. Een niet-toegelaten privé-distributienet van elektriciteit bevindt zich zodoende in de illegaliteit. Artikel 15.3.5, tweede lid, 2°, van het Energiedecreet stelt immers dat een dergelijk net aan de distributienetbeheerder moet worden overgedragen. Een dergelijke overdracht betekent automatisch integratie in het distributienet, waardoor het heffingsplichtig wordt. Het is aan de regulator om toe te zien op de naleving en handhaving van deze bepalingen met betrekking tot privé-distributienetten.

Toegelaten privé-distributienetten van elektriciteit vallen echter buiten het toepassingsgebied van de heffing. Een dergelijk privé-distributienet wordt wel beschouwd als één afnamepunt van het distributienet wanneer het daadwerkelijk aangesloten is op een normaal net. Wanneer zij geïsoleerd (eilandwerking) optreedt, dan valt zij volledig buiten het toepassingsgebied van de heffing.

Paragraaf 2 duidt de heffingsplichtigen aan, namelijk elke afnemer die in de loop van het heffingsjaar over een aansluiting van elektriciteit beschikte. Deze bepalingen zijn voldoende duidelijk om de heffingsplichtige te kunnen identificeren.

Artikel 14.1.2

Dit artikel bepaalt het tarief van de heffing.

Artikel 14.1.3

Dit artikel schrijft de jaarlijkse indexatie van deze heffing voor.

Artikel 14.2.1

De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1 van het Energiedecreet. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van de regulator, van de openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmte-krachtkoppeling en haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen.

Artikel 14.2.2

Onverminderd de bepalingen van titel XIV van het Energiedecreet, zijn de bepalingen van titel 3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van toepassing.

Artikel 14.2.3

Gelet op het tarief van de heffing, dient te worden vastgesteld dat het innen door de Vlaamse overheid zelf van deze heffing rechtstreeks bij de heffingsplichtige een hogere kost met zich mee zou brengen dan dat de heffing zelf zal opbrengen. Daarom wordt teruggegrepen naar het middel dat zowel door de federale staat (federale bijdrage) als door het Waalse Gewest ('redevance de raccordement au réseau électrique et au réseau gazier') reeds wordt gehanteerd, namelijk de inning van de heffing door de leverancier die de opbrengst verder doorstort aan de overheid. Ook de netbeheerder in zijn taak als de sociale leverancier valt hier onder.

De bepalingen van dit artikel zijn geïnspireerd op artikel 51quater en volgende van het decreet van de Waalse Gewestraad van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt en het bijhorende uitvoeringsbesluit.

Op advies van de VREG wordt dit technisch geformuleerd als de toegangshouder (artikel 1.1.3, 121°, van het Energiedecreet). In het toegangsregister (artikel 1.1.3, 123°, van het Energiedecreet) van een netbeheerder is elk toegangspunt (artikel 1.1.3, 122°, van het Energiedecreet), dus ook elk af-

namepunt, op zijn net terug te vinden, met de bijhorende toegangshouder. Deze toegangshouder is voor afnamepunten op het distributienet de leverancier van elektriciteit of aardgas. Voor het plaatselijk vervoernet of gesloten distributienetten kan dit echter ook een andere partij zijn (de netgebruiker zelf of de evenwichtsverantwoordelijke). Daarom wordt bepaald dat voor elk afnamepunt de inning zal gebeuren door de toegangshouder (te weten de leverancier, sociale leverancier enzovoort). In de praktijk zal deze verplichting, behoudens een beperkt aantal uitzonderingsgevallen, dus rusten op de elektriciteitsleverancier.

De decreetgever heeft niet de intentie om te willen interfereren in de frequentie van facturatie van de door de toegangshouders/leveranciers verstrekte diensten en leveringen. Dit blijft een modaliteit die de toegangshouder/leverancier als commercieel product kan bepalen en kan blijven aanbieden. Teneinde rekening te houden met de verschillende frequenties van de factureringsformules en met het switchen van leverancier op de geliberaliseerde markt, wordt er op advies van de Federatie van de Belgische Elektriciteits- en Gasbedrijven (FEBEG) wel bepaald dat de inning geschiedt via de afrekeningsfacturen en slotfacturen en dat indien er gedurende een kalendermaand voor een afnamepunt meerdere achtereenvolgende toegangshouders in het toegangsregister zijn opgenomen, de heffing voor die specifieke maand 'pro rata temporis' door elk van die toegangshouders wordt aangerekend en geïnd. Op deze manier zal de heffing (15 eurocent per maand) voor die specifieke maand op dagbasis worden verdeeld, gefactureerd en geïnd door deze toegangshouders/leveranciers. Het is dan aan de voormelde toegangshouders om dit in hun geëigende factureringen te verwerken. Op deze wijze wordt enerzijds vermeden dat een heffing voor een bepaalde maand meerdere keren wordt aangerekend, en anderzijds wordt er vermeden dat de toegangshouders/leveranciers op korte termijn drastische aanpassingen aan hun inningsmechanismen dienen door te voeren. De pro rata temporis verrekening is immers een techniek die hen in het kader van leverancierswissel niet onbekend is (bijvoorbeeld in het kader van de gratis kilowattuur verrekening).

De factuur die door de leverancier naar de afnemer wordt verstuurd, dient de precieze vergoeding die de afnemer verschuldigd is te vermelden evenals een bericht van betaling. De betalingstermijn bedraagt ten minste vijftien dagen en begint te lopen op de verzendingsdatum van het betalingsbericht.

Om de heffing te betalen bezorgt de toegangshouder de Vlaamse Belastingdienst uiterlijk de twintigste dag van elke trimester (met andere woorden op 20 januari, 20 april, 20 juli en 20 oktober) een overzicht betreffende de afrekeningsfacturen en slotfacturen die hij in de loop van de vorige trimester heeft geboekt. Het model en de wijze van indienen van het overzicht wordt door de Vlaamse Regering vastgesteld.

De leverancier stort uiterlijk de dertigste dag van een trimester (30 januari, 30 april, 30 juli en 30 oktober) op de rekening van de Vlaamse Belastingdienst (voor rekening van het Energiefonds) de heffingen die opeisbaar worden op grond van de overzichten.

Om rekening te houden met de heffingen die hem niet volledig gestort zouden worden door afnemers, mag de toegangshouder een forfait van 0,5 procent afhouden van de heffingen die in rekening worden gebracht op de eindfacturen en op de tussentijdse facturen. Bij de jaarlijkse afsluiting van de rekeningen, uiterlijk op 30 maart, deelt de toegangshouder aan de Vlaamse Belastingdienst het bedrag van de boekhoudkundig geregistreerde niet-invorderbare schuldvorderingen van de heffing mee dat betrekking heeft op de leveringen onderworpen aan deze heffing. Als het totaal bedrag van de niet-invorderbare schuldvorderingen hoger is dan het jaarlijks bedrag van het forfait, wordt het verschil door de toegangshouder in mindering gebracht van het bedrag van de heffing dat de toegangshouder op de volgende vervaldatum moet storten. Als het totaal bedrag van de niet-invorderbare schuldvorderingen lager is dan het jaarlijks bedrag van het forfait, wordt het verschil door de toegangshouder opgeteld bij het bedrag van de heffing dat de toegangshouder op de volgende vervaldatum moet storten.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat deze heffing op zich normaal gezien niet onderworpen zal worden aan de belasting over de toegevoegde waarde (btw). Een belasting is de inning van overheidswege waaraan de belastingplichtige zich niet kan onttrekken (zie onder meer Cass. 30 november 1950, Arr. Cass. 1951, 149 en Cass. 12 oktober 1954, Pas. 1955, I, 106; Cass. 28 januari 1988, RW 1988-89, 190; Cass. 10 september 1998, RW 1999-2000, 208; Cass. 20 maart 2003, AR C.01.0269.F.).

Artikel 6, eerste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (Btw-Wetboek) stelt voorts dat de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, de provincies, de agglomeraties, de gemeenten en de openbare instellingen die handelingen verrichten andere dan die welke zijn vrijgesteld krachtens artikel 44, niet als belastingplichtige worden aangemerkt voor de werkzaamheden of handelingen die zij als overheid verrichten, ook niet indien zij voor die werkzaamheden of handelingen rechten, heffingen, bijdragen of retributies innen. Zij worden volgens artikel 6, derde lid, in elk geval als belastingplichtige voor de belasting over de toegevoegde waarde beschouwd voor de volgende werkzaamheden of handelingen, voor zover deze niet van onbeduidende omvang zijn: [...]2° de levering en de voorziening van water, gas, elektriciteit en stoom.

Over een belasting is echter geen belasting over de toegevoegde waarde (btw) verschuldigd, tenzij ze doorgerekend wordt. Artikel 26 van het Btw-Wetboek bepaalt immers: "Voor de leveringen van goederen en de diensten wordt de belasting berekend over alles wat de leverancier van het goed of de dienstverrichter als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van degene aan wie het goed wordt geleverd of de dienst wordt verstrekt, of van een derde, met inbegrip van de subsidies die rechtstreeks met de prijs van die handelingen verband houden (...) Belastingen, rechten en heffingen moeten eveneens in de maatstaf van heffing worden opgenomen."

Wanneer een heffing dus zou zijn opgelegd aan de netbeheerder of de leverancier, dan zou deze via doorrekening aan de klant in de maatstaf van de btw-heffing moeten worden opgenomen. Doordat de belasting echter louter geïnd wordt door de toegangshouder, voor rekening van de overheid, maakt ze echter geen deel uit van diens tarief en is ze in principe niet onderworpen aan de btw. Een bestaand voorbeeld hiervan is juist de reeds vermelde 'redevance de raccordement au réseau électrique et au réseau gazier'.

C-WEL

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door de Vlaamse Regering

Artikel 140

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 140. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de indexaanpassing in 2015 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2015.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:

- de vergoeding betaald aan private personen die begunstigen in hun gezin opnemen volgens artikel 11 en artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen;*
- de vergoeding betaald aan pleeggezinnen volgens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en op het zakgeld uitbetaald aan minderjarigen volgens artikel 40 van hetzelfde besluit;*
- het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 houdende de wijze van vereffening van een vrij besteedbaar bedrag en de toekenning ervan aan de minderjarigen aan wie residentiële jeugdhulpverlening geboden wordt, ter uitvoering van een beschikking van de jeugdrechtbank of van een advies van het*

- bureau voor bijzondere jeugdbijstand, in voorzieningen die erkend en gesubsidieerd zijn door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;*
- *artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;*
 - *artikel 49sexies van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning, ingevoegd bij het besluit van 17 december 2010;*
 - *het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg;*
 - *de beleidsdomeinen die in uitvoering van de Bijzondere wet met betrekking tot de Zesde Staatshervorming van 6 januari 2014, binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn zijn opgenomen, met uitzondering van de tegemoetkoming voor de verstrekkingen die worden verleend door rust- en verzorgingshuizen, rustoorden voor bejaarden, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging, vermeld in artikel 34, 11° en 12°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.*

§4. Voor alle sociale uitkeringen met betrekking tot de gezinsbijslag binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin waar de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt zoals bepaald in de wet van 2 augustus 1971, houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijs worden gekoppeld, wordt de indexaanpassing in 2015 niet verrekend.

§5. Artikel 16, §3, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers vindt, met betrekking tot de indexaanpassing in 2015, geen toepassing voor de prestaties inzake gezinsbijslag die worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschap.”.

VERANTWOORDING

Paragrafen 1 tot en met 5 voeren de beslissing uit van de Vlaamse Regering in het kader van de begrotingsopmaak 2015, om geen index op werking en de gezinstoeslag toe te kennen. Daartoe dient een decretale bepaling in het programmadecreet te worden opgenomen. De uitzonderingen die in paragraaf 3 worden opgenomen, vinden hun oorsprong in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden. In het laatste streepje van paragraaf 3 worden de bevoegdheden die overkomen na de zesde staatshervorming uitgezonderd op de maatregel van de niet-toekenning van de indexaanpassing. Door het nemen van deze bepaling worden alle bevoegdheden exclusief de indexaanpassing van de forfaits van de rustoorden voor bejaarden/rust- en verzorgingshuizen (rob/rvt's) met zekerheid opgenomen.

De kinderbijslag wordt tijdelijk niet geïndexeerd. Het uitgespaarde bedrag van de niet-indexering zal op een later ogenblik opnieuw in het stelsel worden toegevoegd zodra dat hervormd is naar een forfaitair systeem. Het gaat hier dus om een tijdelijke besparing.

Rekening houdend met het feit dat enkel de deelgebieden nog bevoegd zijn voor de gezinsbijslagen moeten de wetgevers van deze deelgebieden afbakenen welke kinderen onder hun bevoegdheid vallen.

AMENDEMENT Nr. 17**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Artikel 145

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 145. Dit decreet treedt in werking op 1 januari, met uitzondering van:

- artikel 21, dat in werking treedt op 1 september 2015;*
- artikel 22, dat in werking treedt op 1 september 2014;*
- artikel 23 en 24, die in werking treden op 1 september 2015;*
- artikel 54, dat in werking treedt op 1 september 2015;*
- artikel 87 en 88, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2015;*
- artikel 89, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2016;*
- artikel 90 tot en met 96, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2016;*
- artikel 119, dat in werking treedt op 1 januari 2016;*
- artikel 120, dat in werking treedt op 1 januari 2015 en buiten werking treedt op 31 december 2015."*

BIJLAGE 1:

Ontwerpen van amendement

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Amendementen

Voorgesteld door de Vlaamse Regering

Amendement nr. **X**

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding (vervanging)

Afdeling 4, die bestaat uit de artikelen 7 tot en met 9, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding

Art. 7. In artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 7 juli 2006, 21 november 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 13 juli 2012 en 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de bedragen “15.922.000 euro”, “2.655 euro” en “3.000 euro”, respectievelijk vervangen door de bedragen “14.624.000 euro”, “2.390 euro” en “2.700 euro”;

2° paragraaf 4 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt opgeheven.

Art. 8. In hoofdstuk VIII van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, wordt een afdeling 4/1, die bestaat uit artikel 71/1, ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4/1. AANWENDINGSPERCENTAGE OMKADERING

Art. 71/1. Op de personeelsformatie met uitzondering van het ambt van klerk, berekend in toepassing van de bepalingen van de afdelingen 1 tot en met 4 van dit hoofdstuk, kan de Vlaamse Regering op basis van de budgettaire mogelijkheden een aanwendingspercentage toepassen. Dit aanwendingspercentage kan ook ingaan in de loop van de driejarige periode waarvoor de omkadering wordt vastgesteld.”.

Art. 9. In artikel 89 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 14 februari 2003, 15 juli 2005 en 17 juni 2011, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Op het resultaat dat wordt bekomen door toepassing van bovenstaande bepalingen, kan de Vlaamse Regering met ingang van 1 september van elk schooljaar een aanwendingspercentage toepassen.”

VERANTWOORDING

Artikel 7.

Het startbudget voor het berekenen van de werkingsmiddelen van de CLB's wordt verminderd. Ook de bijhorende deelbedragen worden verhoudingsgewijs aangepast. Zo verandert het omkaderingsgewicht van 2.655 euro naar 2.390 euro en het omkaderingsgewicht van 3.000 euro naar 2.700 euro. Op die manier blijft de verhouding tussen de verschillende omkaderingsgewichten gelijk en worden ze ook aangepast aan het gedaalde startbudget.

Artikel 8 en 9.

Om een vermindering van de loonkost ook in centra voor leerlingenbegeleiding te kunnen realiseren, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om ook in de CLB's een aanwendingspercentage op de berekende personeelsformatie toe te passen. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor het ambt van klerk vermits dit ambt sowieso uitdovend is.

Op basis van het advies van de Raad van State is de formulering van de machtiging om het aanwendingspercentage te wijzigen aangepast.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast: de toepassing van een nieuw aanwendingspercentage is maar mogelijk bij de start van een schooljaar.

Amendement nr. X+1

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 7. DKO

Artikel 16 (vervanging)

Artikel 17 (vervanging)

Artikel 18 (vervanging)

In afdeling 7 worden de artikelen 16 tot en met 18 vervangen door wat volgt:

“Art 16: In artikel 3quater van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 13 juli 2012 en 12 december 2012, worden paragraaf 3 en paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

“§3. De werkingsmiddelen voor het schooljaar (X, X+1) worden berekend als volgt:

Aantal toegekende leraarsuren voor het schooljaar (X, X+1) * bedrag per leraarsuur.

Het bedrag voor het schooljaar 2014-2015 voor de studierichting Beeldende Kunst bedraagt 79,34 euro.

Het bedrag voor het schooljaar 2014-2015 voor de studierichting Muziek, Woordkunst en Dans bedraagt 26,45 euro.

Vanaf het schooljaar 2015-2016 worden de bedragen van het voorgaande schooljaar jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt berekend wordt:

$A = (Cx-1/Cx-2)$, waarbij:

1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;

2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.”.

Art 17. Artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2005 houdende de organisatie en de financiering van de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn in Mechelen, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. De Beiaardschool ontvangt voor het schooljaar X, X+1 een werkingsbudget dat als volgt berekend wordt:

Het basisbedrag bedraagt 25.606 euro voor het schooljaar 2014-2015. Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt het bedrag van het voorgaande schooljaar jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt wordt berekend:

$A = (Cx-1/Cx-2)$, waarbij:

1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;

2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.

Het bedrag wordt afgerond naar de hogere eenheid. Van de werkingsmiddelen wordt 60 % uitbetaald in februari en 40 % na voorlegging van de financiële rapportering met jaarrekening en balans, zoals bepaald in artikel 9.”.

Art 18. Artikel 20 en artikel 20/1 van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden vervangen door wat volgt:

“Art. 20. Voor het begrotingsjaar 2015, dat de kredieten omvat voor het schooljaar 2014-2015, is het bedrag dat bestemd is voor het deeltijds kunstonderwijs in het Gemeenschapsonderwijs 1.729.877 euro. Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt het werkingsbudget van het voorgaande schooljaar jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A2 die voor een schooljaar (X, X+1) als volgt berekend wordt :

$A2 = (Cx-1/Cx-2)$, waarbij :

1° Cx-1 : de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;
2° Cx-2 : de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.
De A2-coëfficiënt wordt voor 100 % in rekening gebracht.”.”.

VERANTWOORDING

Deze maatregelen kaderen in de noodzakelijke besparingen voor begroting 2015. Parallel met dit artikel zit een voorstel op circuit voor het PD 2de BC 2014 waarin wordt opgenomen dat de indexregeling wijzigt zodat ze van jaar tot jaar verloopt in plaats van steeds terug te grijpen naar het basisjaar.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast: de formuleringen inzake de index zijn gewijzigd en de basisbedragen waarop de index wordt toegepast zijn correct gezet.

Amendement nr. X+2

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 9. Centra voor Volwassenenonderwijs (vervanging)

Afdeling 9, die bestaat uit de artikelen 20 tot en met 22, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 9. Centra voor Volwassenenonderwijs

Art. 20. In artikel 109 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt in paragraaf 1 het bedrag “1,15 euro” vervangen door het bedrag “1,50 euro”.

Art. 21. In artikel 109 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het inschrijvingsgeld begrensd op 600 euro per opleiding per schooljaar.”.

Art. 22. In artikel 110 van het zelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt het punt 3 vervangen door wat volgt:

“3° een vordering op de ontvangen inschrijvingsgelden van de Centra voor Volwassenenonderwijs. Die vordering bedraagt per 1,15 euro inschrijvingsgeld, zoals bepaald in artikel 109, §1, voor de periode van 1 september 2014 tot en met 31 december 2014 0,40 euro. Die vordering bedraagt per 1,50 euro inschrijvingsgeld, zoals bepaald in artikel 109, §1, voor de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 augustus 2015 0,75 euro en vanaf het schooljaar 2015-2016 0,70 euro.

2° in paragraaf 4, punt 1°, worden de onderverdelingen a) tot en met d) vervangen door wat volgt:

“a) een bedrag per lesuursistit gegeneerd door cursisten die geen inschrijvingsgeld betalen, dat 0,75 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,80 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;

b) een bedrag per lesuursistit waarvoor geen inschrijvingsgeld betaald werd op basis van artikel 109, §2, dat 0,75 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,80 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;

c) een bedrag per lesuursistit gegeneerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,30 euro per lesuur betalen, dat 0,45 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,50 euro vanaf het schooljaar 2015-2016;

d) een bedrag per lesuursistit gegeneerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,60 euro per lesuur betalen, dat 0,15 euro bedraagt in het schooljaar 2014-2015 en 0,20 euro vanaf het schooljaar 2015-2016”.

VERANTWOORDING

Artikel 20 tot en met 22.

Sinds 1 januari 2013 betalen cursisten die geen vrijstelling genieten, een inschrijvingsgeld van 1,15 euro per lestijd van een opleiding in een Centrum voor Volwassenenonderwijs. Dit inschrijvingsgeld wordt vanaf 1 januari 2015 verhoogd naar 1,50 euro per lestijd.

Bij een verhoging van het inschrijvingsgeld, moet de huidige begrenzing van 460 euro per schooljaar voor het secundair volwassenenonderwijs en 575 euro voor de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleiding evenredig toenemen. Anders zou dit tot hogere uitgaven leiden bij het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs dat de inschrijvingsgelden tussen de centra herverdeelt en de premies betaalt aan cursisten die via het volwassenenonderwijs een eerste diploma secundair onderwijs behalen. De evenredige verhoging van het jaarlijkse begrenzing van het inschrijvingsgeld per cursist per opleiding komt neer op 600 euro voor alle opleidingen in Centra voor Volwassenenonderwijs. Omdat de begrenzing per schooljaar geldt, zal de aanpassing niet op 1 januari maar op 1 september 2015 doorgevoerd worden.

Om de vooropgezette besparing in 2015 te kunnen behalen, wordt ook de overgangsregeling voor het gegarandeerd bedrag van 0,80 euro per lesuursist dat de centra na de verrekeningen met het Fonds Inschrijvingsgelden Centra Volwassenenonderwijs overhouden, met één schooljaar uitgesteld. De Centra voor Volwassenenonderwijs zullen in het schooljaar 2014-2015 0,75 euro per lesuursist overhouden als werkingstoelage. Pas vanaf het schooljaar 2015-2016 zullen de bedragen voor de centra stijgen tot 0,80 euro per lesuursist.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast:

Om de vooropgezette besparing in 2015 te kunnen behalen, wordt ook de overgangsregeling voor het gegarandeerd bedrag van 0,80 euro per lesuursist dat de centra na de verrekeningen met het Fonds Inschrijvingsgelden Centra Volwassenenonderwijs overhouden, met één schooljaar uitgesteld. De Centra voor Volwassenenonderwijs zullen in het schooljaar 2014-2015 0,75 euro per lesuursist overhouden als werkingstoelage. Pas vanaf het schooljaar 2015-2016 zullen de bedragen voor de centra stijgen tot 0,80 euro per lesuursist.

Amendement nr. X+3

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 11. Hoger Onderwijs

Artikel 32 (vervanging)

In afdeling 11 wordt artikel 32 vervangen door wat volgt:

“Art. 32. Artikel III.55 van de Codex Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. III.55 §1. Voor het begrotingsjaar 2014 ontvangen de hogescholen voor de taken in verband met het samenwerkingsverband voor hbo5-opleidingen, zoals bepaald in artikel 50 van het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en hoger beroepsonderwijs, een werkingstoelage van 182.250 euro. Dit bedrag wordt gelijk verdeeld over het aantal hogescholen dat lid is van een samenwerkingsverband.

§2. Vanaf een door de Vlaamse Regering te bepalen begrotingsjaar ontvangen de hogescholen voor de taken vermeld in §1 een werkingstoelage van 1.604.588 euro. Deze werkingstoelagen bestaan uit een sokkel en een variabel deel. De sokkel bedraagt steeds 35.000 euro. Het variabel deel wordt bepaald door het resterende bedrag te verdelen tussen de samenwerkingsverbanden naar rato van het aantal hbo5-opleidingen dat ze aanbieden.

§3. Indien de Hogere Zeevaartschool gebruik maakt van de bepaling, vermeld in artikel 50, §2, van het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en hoger beroepsonderwijs kan ze geen aanspraak maken op de werkingstoelage, als vermeld in paragraaf 1 of 2.”

VERANTWOORDING

Artikel 32.

Sinds 1 september zijn de centra voor volwassenenonderwijs, de hogescholen en de scholen voor secundair onderwijs die HBO5 aanbieden, verplicht zich te organiseren in een samenwerkingsverband. Het decreet betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen van 12 juli 2013 voorzag vanaf 2014 in een werkingstoelage voor de hogescholen voor de taken die ze opnemen binnen deze samenwerkingsverbanden. In 2014 werd budgettaire ruimte gevonden om deze werkingstoelage te kunnen toekennen. De voorliggende decreetbepaling schept de mogelijkheid om vanaf een ander te bepalen begrotingsjaar een werkingstoelage verder toe te kennen.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast: een technische correctie van de redactie van artikel 32.

Amendement nr. X+4

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 13. Kwaliteit van onderwijs (vervanging)

Afdeling 13, die bestaat uit de artikelen 43 tot en met 47, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 13. Kwaliteit van onderwijs

Art. 43. In het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs, wordt in hoofdstuk III een artikel 21/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 21/1. De pedagogische begeleidingsdiensten ontvangen jaarlijks 5.731.000 euro aan aanvullende werkingsmiddelen.

De werkingsmiddelen, vermeld in het eerste lid, worden verdeeld over de pedagogische begeleidingsdiensten naar rato van het aantal organieke betrekkingen in de instellingen verbonden aan de pedagogische begeleidingsdienst.”.

Art. 44. In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk IV. – Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten, dat bestaat uit artikel 25 en 26, opgeheven.

Art. 45. In artikel 28 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1/1, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2009 en vervangen bij het decreet van 8 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“1/1. Vanaf het begrotingsjaar 2015 bedraagt het krediet, vermeld in paragraaf 1, 522.000 euro.”;

2° paragraaf 2, vervangen bij het decreet van 18 december 2009 en gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het krediet dat wordt vastgelegd vanaf 2015, vermeld in paragraaf 1/1, volgt vanaf 2015 de evolutie van de gezondheidsindex. Het wordt ter beschikking gesteld van de afzonderlijke begeleidingsdiensten en verdeeld naar rato van de organieke betrekkingen in de centra voor volwassenenonderwijs.

In afwijking van het eerste lid, wordt het krediet, vermeld in paragraaf 1/1, voor het begrotingsjaar 2015 niet aangepast aan de evolutie van de index.”;

3° paragraaf 6, toegevoegd bij het decreet van 21 december 2012, wordt opgeheven.

Art. 46. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk VIII vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK VIII. – Evaluatie van de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten en de permanente ondersteuningscellen”.

Art. 47. In artikel 30, eerste lid, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede “, de permanente ondersteuningscellen en in voorkomend geval van het samenwerkingsverband, vermeld in artikel 25” vervangen door de zinsnede “en de permanente ondersteuningscellen”.

VERANTWOORDING

Artikel 43 tot en met 47.

De decretaale opdrachten van SNPB worden opgenomen door netgebonden pedagogische begeleidingsdiensten met bijzondere aandacht voor competentie-ontwikkeling in het kader van het M-decreet, de uitbouw van een tweedelijnsinclusienetwerk en de taalontwikkeling. Er wordt daarom voor geopteerd om de verschillende begeleidingsdiensten zelfstandig hun taken te laten opnemen en de verplichte samenwerking, in de vorm van de vzw SNPB, stop te zetten. Samenwerking tussen begeleidingsdiensten blijft mogelijk op vrijwillige basis, maar wordt niet langer decretaal opgelegd. De overdracht van de middelen die voorheen aan SNPB toegekend werden aan de verschillende begeleidingsdiensten, wordt beperkt tot 80% (zijnde 5.991.000 euro). Daar bovenop wordt nog een besparing op de werkingsmiddelen van de verschillende begeleidingsdiensten doorgevoerd, voor een totaal bedrag van 260.000 euro, die in mindering gebracht wordt van het bedrag van 5.991.000 euro. De extra middelen die aan de verschillende begeleidingsdiensten worden toegekend, bedragen bijgevolg in totaal 5.731.000 euro. De verdeling van deze werkingsmiddelen gebeurt a rato van het aantal organieke betrekkingen in de instellingen verbonden aan de begeleidingsdiensten.

Daarnaast wordt er in het kader van de noodzakelijke budgettaire inspanningen, een vermindering doorgevoerd op de werkingsmiddelen die voor extra ondersteuning in het volwassenenonderwijs aan de SNPB of aan de pedagogische begeleidingsdiensten van de centra voor volwassenenonderwijs werden toegekend. Hiertoe wordt in artikel 28, §1/1, van het decreet kwaliteit, een nieuw basisbedrag van 522.000 euro ingeschreven, dat voortaan uitsluitend toegekend zal worden aan de begeleidingsdiensten van de centra voor volwassenenonderwijs.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast:

De middelen die over de pedagogische begeleidingsdiensten worden verdeeld en die afkomstig zijn van de afschaffing van de SNPB, worden over de diensten verdeeld a rato van het aantal organieke betrekkingen in de instellingen of scholen die verbonden zijn aan de betrokken pedagogische begeleidingsdienst.

In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat ook de uitbouw van een tweedelijnsinclusienetwerk behoort tot de opdrachten die de netgebonden begeleidingsdiensten overnemen van de SNPB.

De ondersteuning van taalontwikkeling wordt niet beperkt of gelinkt aan kleuterparticipatie.

Amendement nr. X+5

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 14. Nascholing (vervanging)

Afdeling 14, die bestaat uit de artikelen 48 tot en met 52, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 14 Nascholing

Art. 48. Artikel 9, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De nascholingsmiddelen per niveau bedragen voor het begrotingsjaar 2015:

1° voor het basisonderwijs: 4.007.000 euro;

2° voor het secundair onderwijs: 6.335.000 euro;

3° voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie: 418.000 euro;

4° voor het deeltijds kunstonderwijs: 255.000 euro;

5° voor de CLB's: 178.000 euro;

6° voor de basiseducatie: 28.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.”

Art. 49. In artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt het jaartal “2012” vervangen door het jaartal “2015”, wordt het bedrag “1.066.000” vervangen door het bedrag “614.000” en het jaartal “2014” door “2016”.

Art. 50. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het bedrag van “1.357.000” vervangen door het bedrag “1.221.000”

2° het tweede lid wordt opgeheven.

3° in het derde lid worden de woorden “vermeld in het eerste en tweede lid”, geschrapt.

Art. 51. Artikel 21 wordt opgeheven.

Art. 52. In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “vermeld in de artikelen 18 en 19” ingevoegd tussen de woorden “bedragen” en “in deze afdeling”.

2° wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

“De bedragen vermeld in de artikelen 20 en 21/1 in deze afdeling hebben betrekking op het begrotingsartikel 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.”.

VERANTWOORDING

De bedragen van de nascholingsmiddelen voor de instellingen worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de besparingen en desindexering werking:

1° aanpassing bedrag voor het basisonderwijs;

2° aanpassing bedrag voor het secundair onderwijs;

3° aanpassing bedrag voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie;

4° aanpassing bedrag voor het deeltijds kunstonderwijs;

5° aanpassing bedrag voor de CLB's

6° aanpassing bedrag voor de basiseducatie.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

De bedragen van de nascholingsmiddelen op initiatief van de Vlaamse Regering worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

De bedragen van de nascholingsmiddelen op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten en de middelen voor de organisatie van nascholing op het vlak van functiebeschrijving en evaluatie worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Het bedrag van de nascholingsmiddelen voor vorming van directeurs op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten voor het begrotingsjaar 2015 wordt aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast:

Aan de nascholingsmiddelen voor de scholen worden de nascholingsmiddelen op het vlak van functiebeschrijving/evaluatie en vorming van directeurs en een bijkomend budget vanuit de projecten onderwijs pro rata toegevoegd vanaf 2015.

Amendement nr. X+5

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs (vervanging)

Afdeling 17, die bestaat uit de artikelen 55 tot en met 77, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

Art. 55. In artikel 2 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 30 april 2009, 8 april 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 8° wordt opgeheven;

2° het punt 47° wordt vervangen door wat volgt:

“47° werkingsgebied: de geografische omschrijving van aan elkaar grenzende gemeenten waarover het Centrum voor Basiseducatie zich uitstrekt en waarbinnen het Centrum voor Volwassenenonderwijs de toegekende onderwijsbevoegdheden vrij kan uitoefenen;”.

Art. 56. In artikel 62bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “van het consortium volwassenenonderwijs” opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs” en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 57. In artikel 64 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 29 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en” en de voorlaatste en laatste zin opgeheven;

2° in paragraaf 3 worden de woorden “van het consortium volwassenenonderwijs” opgeheven;

3° in paragraaf 4 worden de woorden “paragraaf 3” vervangen door de woorden “paragraaf 2”;

4° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden “van het consortium volwassenenonderwijs” opgeheven;

5° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden “en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs” en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 58. Artikel 67, derde lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“De gemeente waar de hoofdvestigingsplaats ligt, bepaalt tot welk werkingsgebied het Centrum voor Basiseducatie en het Centrum voor Volwassenenonderwijs behoort. Er zijn dertien werkingsgebieden, omschreven in bijlage IV die bij dit decreet gevoegd is.”.

Art. 59. In artikel 68 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “van het consortium volwassenenonderwijs” vervangen door de zinsnede “vermeld in bijlage IV van dit decreet,”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en” en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 60. Artikel 69 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 juli 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 69. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs geen leraarsuren aanwenden in de vestigingsplaatsen die in een ander werkingsgebied liggen dan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats van het Centrum voor Volwassenenonderwijs behoort.”.

Art. 61. In artikel 70 van hetzelfde, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 12 juli 2013, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de inleidende zin en het punt 1° vervangen door wat volgt:

“§1. In afwijking van artikel 69 kan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs in een bestaande vestigingsplaats die in een ander werkingsgebied ligt dan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats behoort, leraarsuren aanwenden voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs, als aan de volgende voorwaarden voldaan wordt :

1° de vestigingsplaats, zoals bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf, is gesitueerd in een werkingsgebied dat grenst aan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats behoort.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. In afwijking van § 4, 1° en 2° kan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs dat gemachtigd wordt leraarsuren aan te wenden in een vestigingsplaats buiten het werkingsgebied van de hoofdvestigingsplaats op basis van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, bij de Vlaamse Regering een aanvraag indienen om ook onderwijsbevoegdheid, vermeld in artikel 63, § 2, of verworven via de procedure, vermeld in artikel 181, uit te oefenen. De Vlaamse Regering kan de aangevraagde onderwijsbevoegdheid uitsluitend weigeren of verlenen bij een met redenen omklede beslissing. De Vlaamse Regering bepaalt de aanvraagprocedure voor het toekennen van de onderwijsbevoegdheid, vermeld in het eerste lid, aan de besturen van de Centra voor Volwassenenonderwijs.”

Art. 62. In artikel 72quater, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt punt 5° opgeheven.

Art. 63. In artikel 72sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt de zinsnede “en het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrumbestuur is aangesloten en waarvan de hoofdvestigingsplaats van het centrum in het werkingsgebied ligt,” opgeheven.

Art. 64. In titel IV, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet wordt een afdeling IX ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling IX. - De coördinatie en ondersteuning van het onderwijs aan gedetineerden”.

Art. 65. In hetzelfde decreet wordt in afdeling IX, ingevoegd bij artikel X.10, een artikel 72octies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 72octies. §1. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een globale subsidie van ten minste 800.000 euro ter beschikking van een organisatie of organisaties voor de coördinatie en ondersteuning van de Centra voor Volwassenonderwijs en de Centra voor Basiseducatie bij de uitwerking van een onderwijs- en vormingsbeleid voor gedetineerden, de organisatie van het detecteren van de onderwijs- en vormingsbehoeften van gedetineerden en de begeleiding van het onderwijstraject van gedetineerden.

§2. De subsidie zoals bepaald in § 1 kan geheel of gedeeltelijk teruggevorderd worden, indien blijkt dat deze middelen niet worden aangewend voor de realisatie van de opdracht bepaald in §1.

§3. De subsidie wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.”.

Art. 66. Artikel 73 en artikel 74 van het zelfde decreet worden opgeheven.

Art. 67. In artikel 75, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, worden de punten 1° tot en met 7° en het punt 9° opgeheven.

Art. 68. Artikel 75 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt opgeheven.

Art. 69. Artikel 75bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 70. In artikel 76 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de punten 5° en 6° opgeheven.

Art. 71. Artikel 76 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013; wordt opgeheven.

Art. 72. Artikel 77 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2009, 23 december 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 77. §1. De Vlaamse Regering stelt in het begrotingsjaar 2015 een enveloppe ter beschikking voor alle consortia volwassenenonderwijs van 900.000 euro. Die subsidie omvat middelen voor de afbouw van de opdrachten verbonden aan de doelstellingen, vermeld in artikel 74.

Voor de uitvoering van de opdracht, vermeld in artikel 75, §1, 8°, stelt de Vlaamse Regering een bijkomende subsidie ter beschikking aan de consortia volwassenenonderwijs met minstens één penitentiaire inrichting in het werkingsgebied. Indien deze opdracht gedurende het volledig begrotingsjaar 2015 wordt uitgevoerd, bedraagt de bijkomende subsidie 800.000 euro. Indien deze opdracht gedurende een deel van het begrotingsjaar 2015 wordt uitgevoerd, wordt de bijkomende subsidie overeenkomstig verminderd.

§2. De subsidie, vermeld in §1, tweede lid, wordt verdeeld op basis van het aantal gedetineerden in het werkingsgebied van de consortia volwassenenonderwijs. Het aantal gedetineerden in het werkingsgebied van de consortia volwassenenonderwijs wordt vastgesteld op 1 januari 2015.

§3. De subsidie zoals bepaald in §1 kan geheel of gedeeltelijk teruggevorderd worden, indien blijkt dat deze middelen niet worden aangewend voor de realisatie van de opdracht, vermeld in artikel 75, §1, 8° en voor de afbouw van de overige opdrachten, vermeld in artikel 75, §1.”

Art. 73. In hetzelfde decreet worden volgende artikelen opgeheven:

1° artikel 77, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2009, 23 december 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012;

2° artikel 78.

Art. 74. Artikel 79 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 75. In titel IV van hetzelfde decreet wordt hoofdstuk III, dat bestaat uit artikel 80, opgeheven.

Art. 76. In artikel 81 van hetzelfde decreet worden de woorden “van de consortia volwassenenonderwijs” en de laatste zin opgeheven.

Art. 77. In artikel 82 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het punt 2° worden de woorden “dat is aangesloten bij een consortium volwassenenonderwijs” opgeheven;

2° het punt 3° wordt opgeheven.

Art. 78. In artikel 84 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden “van het consortium volwassenenonderwijs waarin de hoofdvestigingsplaats van het centrum ligt” vervangen door de zinsnede “, vermeld in bijlage IV van dit decreet,”;

2° in paragraaf 3 worden de woorden “het werkingsgebied van eenzelfde consortium volwassenenonderwijs” vervangen door de woorden “hetzelfde werkingsgebied”.

Art. 79. In artikel 91 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, gesloten met de consortia volwassenenonderwijs,” opgeheven.

Art. 80. In artikel 96 van hetzelfde decreet worden de woorden “met de consortia volwassenenonderwijs en” opgeheven.

Art. 81. In artikel 97 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 juli 2013, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 5 worden de woorden “lid is van een consortium volwassenenonderwijs en” opgeheven.

Art. 82. In artikel 101 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, gesloten met de consortia volwassenenonderwijs,” opgeheven.

Art. 83. In artikel 113 van hetzelfde decreet worden de woorden “met de consortia volwassenenonderwijs en” en de zinsnede “die niet tot een consortium volwassenenonderwijs zijn toegetreten,” opgeheven.

Art. 84. Artikel 197octies, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2013 en vervangen bij het decreet van 23 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 85. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van Bijlage IV vervangen door wat volgt:

“Bijlage IV – De werkingsgebieden van de Centra voor Basiseducatie en de Centra voor Volwassenenonderwijs”.

VERANTWOORDING

Artikel 55 tot en met 85.

De consortia volwassenenonderwijs worden afgeschaft. Dit heeft een impact op een reeks artikelen van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs.

De definitie van de consortia volwassenenonderwijs zal verdwijnen. De definitie van een werkingsgebied als geografische omschrijving van aan elkaar grenzende gemeenten wordt aangepast maar blijft geldig voor zowel de Centra voor Basiseducatie als de Centra voor Volwassenenonderwijs. (Art. 2, 8° en 47°)

Indien de Vlaamse Regering ingeval van een wachtlijst de onderwijsbevoegdheid voor de opleiding NT2 richtgraad 1 van het secundair volwassenenonderwijs of van de basiseducatie wil toekennen aan respectievelijk een Centrum voor Basiseducatie (CBE) of een Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO), zal daarover enkel aan de Vlaamse Onderwijsraad advies gevraagd worden. (Art. 62bis en 64)

De Vlaamse Regering zal voor de uitbreiding van de onderwijsbevoegdheid van CVO geen extern advies meer inwinnen (Art. 64,68 en 70).

De afbakening van de dertien werkingsgebieden van de consortia volwassenenonderwijs zoals vastgelegd in bijlage IV van het decreet blijft van toepassing. Gezien volgens artikel 81 de afbakening van de werkingsgebieden van de CBE overeenstemde met deze van de consortia, zal dit voor de werking van de CBE geen verschil maken. De CBE kunnen binnen hun werkingsgebied vrij de hun toegekende omkadering blijven aanwenden. (Art. 67, 68 en 81). Ook voor de CVO zal er weinig veranderen omdat zij voor het vrij uitoefenen van hun onderwijsbevoegdheid betreffende het secundair volwassenenonderwijs nog steeds gebonden blijven aan hetzelfde werkingsgebied. Inhoudelijk blijven de voorwaarden voor het aanwenden van leraarsuren voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs in een regiovreemde vestigingsplaats dezelfde. Gezien de werking van de consortia wordt opgeheven, is het niet meer nodig dat een CVO met een regiovreemde vestigingsplaats zich aansluit bij het consortium waartoe de gemeente van de regiovreemde vestigingsplaats behoort. Een CVO kan nog steeds een aanvraag indienen om in een regiovreemde vestigingsplaats de onderwijsbevoegdheid uit te oefenen die het centrum al in 2007 bezat (vastgelegd in bijlage III van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs). Deze aanvraag dient voortaan echter bij de Vlaamse Regering ingediend te worden. De Vlaamse Regering zal hierover dan een gemotiveerde beslissing nemen. (Art. 67, 68, 69 en 70).

Voor de projecten die aanvullende financiering of subsidiëring voor de ontwikkeling van trajecten in afstandsonderwijs hebben ontvangen, vervalt de terugkoppeling met het consortium. De werking van de stuurgroep blijft bestaan (Art. 72quater, §1, 5° en 72sexies)

Om de afbouw van de werking van de consortia volwassenenonderwijs in goede orde te laten verlopen, zal de Vlaamse Regering de consortia op een later vast te stellen datum opheffen en tot zolang in het begrotingsjaar 2015 nog een enveloppe van 900.000 euro ter beschikking stellen voor alle consortia volwassenenonderwijs.

Voor de opdracht tot coördinatie en ondersteuning van de centra in het kader van het onderwijs aan gedetineerden, stelt de Vlaamse Regering een bijkomende subsidie ter beschikking. Indien de consortia volwassenenonderwijs deze opdracht gedurende het volledige begrotingsjaar 2015 verder moeten uitvoeren, ontvangen zij hiervoor 800.000 euro. Moeten de consortia deze opdracht slechts gedurende een deel van het jaar 2015 uitvoeren, dan wordt de bijkomende subsidie overeenkomstig verminderd (Art. 77). De Vlaamse Regering wordt immers gemachtigd om in de toekomst deze opdracht m.b.t. het

onderwijs aan gedetineerden toe te vertrouwen aan een andere organisatie of organisaties. Daartoe wordt een nieuwe afdeling over de coördinatie en ondersteuning van het onderwijs aan gedetineerden ingevoerd. (Art. 72octies)

Omwille van de overgangsregeling voor de afbouw van de werking van de consortia worden een aantal artikelen van het hoofdstuk II betreffende de consortia geheel of gedeeltelijk behouden tot een nader door de Vlaamse regering te bepalen datum. Zo blijven de werkingsgebieden, de doelstellingen, de opdracht m.b.t. het onderwijs aan gedetineerden, een aantal subsidiëeringsvoorwaarden en de bepalingen m.b.t. de inspraak van het personeel nog even behouden. (Art. 73 tot en met 80)

De subsidiëring en financiering van de centra is afhankelijk van een minimum aantal lesuren cursist (Art. 82 en 97) Voor de CBE blijft de subsidiëeringsvoorwaarde van slechts één CBE per werkingsgebied gelden. Als voor hetzelfde werkingsgebied meerdere aanvragen tot subsidiëring een gunstig advies van de inspectie kregen, gaat de subsidiëring naar het grootste CBE. (Art. 84)

De Vlaamse Regering kan op basis van een samenwerkingsovereenkomst aanvullende VTE en werkingstoelagen subsidiëren aan de CBE en aanvullende leraarsuren aan de CVO. (Art. 91 en 101)

De verlenging van de samenwerkingsovereenkomsten tussen de Vlaamse Regering en elk consortium volwassenenonderwijs tot 31 december 2016 wordt opgeheven. (Art. 197octies, §3).

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast:

- Om de afbouw van de werking van de consortia volwassenenonderwijs in goede orde te laten verlopen, zal de Vlaamse Regering de consortia op een later vast te stellen datum opheffen en tot zolang in het begrotingsjaar 2015 nog een enveloppe van 900.000 euro ter beschikking stellen voor alle consortia volwassenenonderwijs.
- Voor de opdracht tot coördinatie en ondersteuning van de centra in het kader van het onderwijs aan gedetineerden, stelt de Vlaamse Regering een bijkomende subsidie ter beschikking. Indien de consortia volwassenenonderwijs deze opdracht gedurende het volledige begrotingsjaar 2015 verder moeten uitvoeren, ontvangen zij hiervoor 800.000 euro. Moeten de consortia deze opdracht slechts gedurende een deel van het jaar 2015 uitvoeren, dan wordt de bijkomende subsidie overeenkomstig verminderd (Art. 77). De Vlaamse Regering wordt immers gemachtigd om in de toekomst deze opdracht m.b.t. het onderwijs aan gedetineerden toe te vertrouwen aan een andere organisatie of organisaties.
- Omwille van de overgangsregeling voor de afbouw van de werking van de consortia worden een aantal artikelen van het hoofdstuk II betreffende de consortia geheel of gedeeltelijk behouden tot een nader door de Vlaamse regering te bepalen datum.

Amendement nr. X+6

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden (vervanging)

Afdeling 18, die bestaat uit artikel 78, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden.

Art. 78. In artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2008 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs wordt het getal “743.000” vervangen door het getal “702.000”.

Art 79. In hetzelfde besluit wordt in artikel 1 een paragraaf 3 toegevoegd luidend als volgt:
“§3. In afwijking van §1 wordt er geen index toegekend in het begrotingsjaar 2015.”.

VERANTWOORDING

In uitvoering van cao VIII ‘Onderwijs’ voor de jaren 2005-2009 worden aan de representatieve vakorganisaties middelen toegekend voor de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden.

In het kader van de besparingen op de Vlaamse begroting worden de voorziene werkingskosten verminderd. Dit wordt met de voorgestelde wijziging aan het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs gerealiseerd.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast: een technische correctie van het ingeschreven bedrag.

Amendement nr. X+7

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 26. SNPB (vervanging)

Afdeling 26, die bestaat uit artikelen 86, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 26. SNPB

Art. 86. In artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De Vlaamse Regering voorziet in ondersteuning in de scholen en in de competentieontwikkeling van de personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door een budget toe te kennen aan de pedagogische begeleidingsdiensten voor de uitvoering van de volgende opdrachten:

- 1° de ondersteuning in de scholen van het buitengewoon onderwijs bij de verbreding en verdieping van hun aanbod voor jongeren met autismespectrumstoornissen;
- 2° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de programmering van type 9;
- 3° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de uitbouw van het type basisaanbod;
- 4° de uitbouw van een globaal professionaliseringstraject en -structuur voor de ondersteuning in de scholen van personeelsleden van het gewoon basisonderwijs en het gewoon secundair onderwijs inzake het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften.

De invulling van deze opdrachten wordt verder geconcretiseerd in de begeleidingsplannen die de pedagogische begeleidingsdiensten driejaarlijks opstellen en indienen bij de Vlaamse overheid.”.

VERANTWOORDING

Omwille van de brede consensus over de dringende behoefte aan professionalisering voor de uitvoering van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften werd in dat decreet een hoofdstuk VI Ondersteuning in scholen en competentieontwikkeling van personeelsleden ingeschreven. Om die professionalisering waar te maken werd een budget toegekend aan SNPB vzw (paragraaf 2 van artikel VI.1.).

Naar aanleiding van de besparingsoefeningen voor het beleidsdomein onderwijs, wordt SNPB vzw vanaf 1 januari 2015 opgeheven en zal 80% van het budget ter beschikking gesteld worden van de pedagogische begeleidingsdiensten die de opdrachten van SNPB vzw overnemen.

Paragraaf 2 van artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt vervangen zodat de nieuwe regeling inzake ondersteuning van scholen en competentieontwikkeling van personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door de pedagogische begeleidingsdiensten vanaf 1 januari 2015 in werking kan treden.

De middelen die a rato van 1 FTE binnen het SNPB zijn toegewezen aan de organisatie die de kleine onderwijsvertrekkers vertegenwoordigt, zullen ter beschikking gesteld blijven van deze organisatie.

Ten opzichte van de initieel goedgekeurde tekst werden naar aanleiding van de onderhandelingen volgende punten aangepast:

- de opdracht om een tweedelijnsinclusienetwerk uit te bouwen blijft bestaan, maar wordt niet langer opgenomen in een decretale bepaling;
- de verplichting om een kaderovereenkomst op te stellen wordt geschrapt;
- de opdracht wordt geïntegreerd in de reguliere planning en rapportering van de begeleidingsdiensten.

Amendement nr. X+8.

HOOFDSTUK 16. Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (vervanging)

HOOFDSTUK 16, dat bestaat uit de artikelen 121 tot en met 137, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 121. In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt punt 131°, opgeheven door het decreet van 14 februari 2004, opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“131° Vlaamse Belastingdienst: het agentschap dat opgericht werd door het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2004 tot oprichting van het agentschap Vlaamse Belastingdienst;”.

Art. 122. In artikel 3.2.1, §3 van hetzelfde decreet wordt na de woorden “financiering van” en voor het woord “openbaredienstverplichtingen” de woorden “de VREG, van de” ingevoegd.

Art. 123. Titel XIV van hetzelfde decreet, dat bestaat uit artikel 14.1.1 tot en met 14.3.11, wordt vervangen door wat volgt:

“Titel XIV. Heffingen

Hoofdstuk I. Heffing op de afnamepunten van elektriciteit

Art. 14.1.1. §1. Er wordt vanaf heffingsjaar 2015 een maandelijkse heffing per afnamepunt van de in het Vlaamse Gewest gevestigde eindafnemer vastgesteld:

1° op het elektriciteitsdistributienet;

2° op het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit;

3° op een gesloten distributienet van elektriciteit.

§2. De heffing is verschuldigd door elke eindafnemer die in de loop van het heffingsjaar over een aansluiting bedoeld in §1 beschikte.

Art. 14.1.2. Het tarief van de heffing bedraagt 15 eurocent per afnamepunten per maand dat de eindafnemer in het heffingsjaar is aangesloten geweest op een van de netten vermeld in §1. Elke begonnen maand wordt als een volledige maand aangerekend.

Art. 14.1.3. De heffing wordt van rechtswege met ingang van heffingsjaar 2016 jaarlijks op 1 januari geïndexeerd door het tarief in artikel 14.1.2 te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijs, vastgesteld voor de maand oktober van het vorige heffingsjaar, en te delen door het indexcijfer van de consumptieprijs, vastgesteld voor de maand december van het jaar 2014.”.

Hoofdstuk II. Vestiging van de aanslag, controle, beroep ambtshalve uitvoering en verjaring

Afdeling I. Algemene Bepalingen

Art. 14.2.1. De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1.

Art. 14.2.2. Onverminderd de bepalingen van deze titel, zijn de bepalingen van titel 3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van toepassing.

Afdeling II. Inning van de heffing op de afnamepunten van elektriciteit door de leveranciers

Art. 14.2.3. §1. De heffing, vermeld in hoofdstuk I, wordt voor rekening van het Vlaamse Gewest geïnd door de leverancier van deze afnemer. De factuur die naar de eindafnemer wordt verstuurd, vermeldt de precieze vergoeding die de eindafnemer verschuldigd is en geldt als verzoek tot betaling van de verschuldigde heffing. De betalingstermijn bedraagt ten minste vijftien dagen en begint te lopen op de verzendingsdatum van het verzoek tot betaling.

§2. Elke leverancier bezorgt uiterlijk de twintigste dag van elk maand aan de Vlaamse Belastingdienst een overzicht van de ten laste van de eindafnemer aangerekende heffingen, zij het bij wijze van tussentijdse factuur, zij het bij wijze van eindfactuur die hij in de loop van de vorige maand heeft geboekt. Het model en de wijze van indienen van dit overzicht wordt door de Vlaamse Regering vastgesteld maar bevat minstens:

1° de benaming van de leverancier;

2° zijn maatschappelijke zetel en exploitatiezetel;

3° de personalia van de persoon die instaat voor de inning en de storting van de heffing.

Wat de tussentijdse facturen betreffen, betaalt de leverancier maandelijks of bij elke overlegging ervan bij wijze van voorschot ten gunste van het Energiefonds het bedrag van de gezamenlijke heffingen in verband met die facturen. Het bedrag van die voorschotten wordt afgehouden van het eindbedrag van de heffing dat achteraf vermeld wordt op de overeenstemmende eindfacturen.

De leverancier stort uiterlijk de dertigste dag van de maand op de rekening van de Vlaamse Belastingdienst.

§3. Om rekening te houden met de heffingen die hem niet volledig gestort zouden worden door afnemers, mag de leverancier een forfait van 0,5 procent afhouden van de heffingen die in rekening worden gebracht op de eindfacturen en op de tussentijdse facturen. Bij de jaarlijkse afsluiting van de rekeningen, bezorgt de leverancier de Vlaamse Belastingdienst alle stukken betreffende de geboekte schuldvorderingen die niet invorderbaar zijn.

Als de Vlaamse Belastingdienst op basis van de verstrekte stukken vaststelt dat het bedrag van de niet ingevorderde heffingen hoger is dan het jaarlijkse bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil in mindering gebracht van het bedrag van de heffing dat de leverancier op de volgende vervaldatum moet storten.

Als de Vlaamse Belastingdienst op basis van de verstrekte stukken vaststelt dat het bedrag van de niet ingevorderde heffing lager is dan het jaarlijkse bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil door de leverancier betaald uiterlijk de dertigste dag die volgt op de maand in de loop waarvan de ontvanger hem kennis heeft gegeven van de te betalen toeslag.

Art. 14.2.4. §1. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende de procedure en de modaliteiten voor de vordering van de heffing door de leverancier, de betaling van de geïnde bedragen aan het Energiefonds, en de invordering. Ze bepaalt welke informatie aan de Vlaamse Belastingdienst moet worden meegedeeld, en de inlichtingen die nodig zijn voor de controle en de invordering van de heffing

§2. In afwijking van artikel 14.2.3, §2, kan de Vlaamse Regering als overgangsmaatregel bepalen dat de eerste stortingen door de leveranciers op de rekening van het Vlaamse Gewest van alle door hen conform artikel 14.2.3, §1, reeds geïnde heffingen pas tegen uiterlijk 30 juli 2015 dienen te geschieden.”

VERANTWOORDING

In titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (oorspronkelijk in respectievelijk het Elektriciteitsdecreet en Aardgasdecreet) is een reeks heffingen op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en het aardgasdistributienet opgenomen. Deze bepalingen zijn tot op heden niet in werking getreden. Uit de memorie van toelichting bij het Energiedecreet blijkt dat een van de doelstellingen van deze tot op heden niet in werking getreden heffing, het financieren van de VREG was (zie Parl. St. Vlaams Parlement (2008-2009) stuk 2163-1, p. 114.). Uiteindelijk hebben de vorige regeringen er steeds voor gekozen om de energieregulator via een dotatie uit de algemene middelenbegroting te financieren en zijn deze heffingen nooit in werking getreden.

Er wordt thans voorgesteld om alsnog een evenwicht na te streven tussen enerzijds de uitgaven voor de vrijmaking en regulering van de elektriciteits- en gasmarkt en anderzijds een financiële bijdrage afkomstig uit dezelfde (gereguleerde) sectoren. Daarom wordt voorgesteld om deze heffingen met ingang van het heffingsjaar 2014 alsnog te activeren, maar dan wel in gewijzigde vorm. Er wordt wel voorzien dat de inkomsten uit deze heffingen niet langer naar de algemene middelenbegroting gaan, maar worden toegewezen aan het Energiefonds, dat naar de toekomst toe o.a. ook voor de financiering van de werking van de energieregulator zal kunnen worden gebruikt.

Deze heffingen worden hervormd naar een forfaitaire heffing per afnamepunt van elektriciteit. In het Vlaamse Gewest zijn er ongeveer 3,3 miljoen dergelijke aansluitingspunten. In de praktijk zal dit neerkomen op ongeveer 2 euro per jaar per afnamepunt. Het tarief van deze heffing wordt geïndexeerd op basis van referentie jaar 2014 op basis 2013.

Uit de artikelen 170, §2, en 172, tweede lid, van de Grondwet kan worden afgeleid dat geen enkele belasting kan worden geheven en dat geen enkele vrijstelling van belasting kan worden verleend zonder instemming van de belastingplichtigen, uitgedrukt door hun vertegenwoordigers. Daaruit volgt dat de fiscale aangelegenheid een bevoegdheid is die te dezen door de Grondwet aan het decreet wordt voorbehouden en dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van een van de essentiële elementen van de belasting in beginsel ongrondwettig is. De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de decreetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de decreetgever zijn vastgesteld. Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen. Deze constitutionele elementen worden allen vastgelegd middels onderstaande bepalingen.

Tot slot worden aan de bepalingen van titel XIV een aantal kleine wijzigingen aangebracht m.b.t. verwijzingen en procedures.

Artikelsgewijze besprekingArtikel 121

Dit artikel voegt een definitie toe aan het Energiedecreet.

Artikel 122

In artikel 3.2.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt expliciet bepaald dat de Vlaamse Regering ook beschikt over de kredieten van het Energiefonds om de werking van de energieregulator te financieren. Deze kredieten kunnen dan worden gebruikt om bijv. geheel of gedeeltelijk te voorzien in de in artikel 3.1.13, §1, 1° van het Energiedecreet vermelde dotatie.

Artikel 123Artikel 14.1.1

Dit artikel bepaalt de belastbare materie van de heffing, namelijk het beschikken over een afnamepunt van elektriciteit.

Er is momenteel, in tegenstelling tot een heffing op basis van het elektriciteitsverbruik die ten laste wordt gelegd van de eindgebruiker, geen belasting op het louter hebben van afnamepunten dus speelt er hier geen fiscale non bis in idem. De heffing maakt derhalve geen inbreuk op het verbod voor de gewesten om belastingen te heffen op materies die reeds het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, zoals vervat in artikel 1 van de wet van 23 april 1989 betreffende de in artikel 170, §§ 1 en 2 bedoelde belastingbevoegdheid. Een heffing die specifiek de eindgebruiker treft en waarvan gesteld kan worden dat ze niet geheven worden op de 'afname van elektriciteit voor eigen gebruik', is dus een heffing op het loutere feit aangesloten te zijn op het net. Deze belastbare materie verschilt van de belastbare materie van o.a. de federale bijdrage.

Paragraaf 2 duidt de heffingsplichtigen aan, namelijk elke eindafnemer die in de loop van het heffingsjaar over een aansluiting van elektriciteit beschikte. Deze bepalingen zijn voldoende duidelijk om de heffingsplichtige te kunnen identificeren.

Artikel 14.1.2

Dit artikel bepaalt de tarief van de heffing.

Artikel 14.1.3

Dit artikel schrijft de jaarlijkse indexatie van deze heffing voor.

Artikel 14.2.1

De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1 van het Energiedecreet.

Artikel 14.2.2

Onverminderd de bepalingen van titel XIV van het Energiedecreet, zijn de bepalingen van titel 3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van toepassing.

Artikel 14.2.3

Gelet op het tarief van de heffing, dient te worden vastgesteld dat het innen door de Vlaamse

overheid zelf van deze heffing rechtstreeks bij de heffingsplichtige een hogere kost met zich mee zou brengen dan dat de heffing zelf zal opbrengen. Daarom wordt teruggegrepen naar het middel dat zowel door de federale staat (federale bijdrage) als door het Waalse Gewest ("redevance de raccordement au réseau électrique et au réseau gazier") reeds wordt gehanteerd, namelijk de inning van de heffing door de leverancier die de opbrengst verder doorstort aan de overheid.

De bepalingen van dit artikel zijn geïnspireerd op artikel 51quater e.v. Decr. W. Gew. R. van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt en het bijhorende uitvoeringsbesluit.

De factuur die door de leverancier naar de eindafnemer wordt verstuurd, dient de precieze vergoeding die de eindafnemer verschuldigd is te vermelden evenals een bericht van betaling. De betalingstermijn bedraagt ten minste vijftien dagen en begint te lopen op de verzendingsdatum van het betalingsbericht.

Om de heffing te betalen bezorgt de leverancier de Vlaamse Belastingdienst uiterlijk de twintigste dag van elk maand een overzicht betreffende de eindfacturen en de tussentijdse facturen die hij in de loop van de vorige maand heeft geboekt. Het model en de wijze van indienen van het overzicht wordt door de Vlaamse Regering vastgesteld.

Wat de tussentijdse facturen betreffen, betaalt de leverancier maandelijks of bij elke overlegging ervan bij wijze van voorschot ten gunste van het Energiefonds het bedrag van de gezamenlijke heffingen in verband met die facturen. Het bedrag van die voorschotten wordt afgehouden van het eindbedrag van de heffing dat achteraf vermeld wordt op de overeenstemmende eindfacturen.

De leverancier stort uiterlijk de dertigste dag van de maand op de rekening van het Energiefonds de heffingen die opeisbaar worden op grond van de overzichten.

Om rekening te houden met de heffingen die hem niet volledig gestort zouden worden door afnemers, mag de leverancier een forfait van 0,5 % afhouden van de heffingen die in rekening worden gebracht op de eindfacturen en op de tussentijdse facturen. Bij de jaarlijkse afsluiting van de rekeningen, bezorgt de leverancier de Vlaamse Belastingdienst alle stukken betreffende de geboekte schuldvorderingen die niet invorderbaar zijn. Als de Vlaamse Belastingdienst op basis van de verstrekte stukken vaststelt dat het bedrag van de niet ingevorderde heffingen hoger is dan het jaarlijkse bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil in mindering gebracht van het bedrag van de heffing dat de leverancier op de volgende vervaldatum moet storten. Als de Vlaamse Belastingdienst op basis van de verstrekte stukken vaststelt dat het bedrag van de niet ingevorderde heffing lager is dan het jaarlijkse bedrag van het forfait, wordt het verschil door de leverancier betaald uiterlijk de dertigste dag die volgt op de maand in de loop waarvan de ontvanger hem kennis heeft gegeven van de te betalen toeslag.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat deze heffing op zich normaal gezien niet onderworpen zal worden aan de BTW. Een belasting is de inning van overheidswege waaraan de belastingplichtige zich niet kan onttrekken (zie o.m. Cass. 30 november 1950, Arr. Cass. 1951, 149 en Cass. 12 oktober 1954, Pas. 1955, I, 106; Cass. 28 januari 1988, RW 1988-89, 190; Cass. 10 september 1998, RW 1999-2000, 208; Cass. 20 maart 2003, AR C.01.0269.F.).

Artikel 6, eerste lid van het BTW-wetboek stelt voorts dat de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, de provincies, de agglomeraties, de gemeenten en de openbare instellingen die handelingen verrichten andere dan die welke zijn vrijgesteld krachtens artikel 44, niet als belastingplichtige worden aangemerkt voor de werkzaamheden of handelingen die zij als overheid verrichten, ook niet indien zij voor die werkzaamheden of handelingen rechten, heffingen, bijdragen of retributies innen. Zij worden volgens artikel 6, derde lid in elk geval als belastingplichtige voor de belasting over de toegevoegde waarde beschouwd voor de volgende werkzaamheden of handelingen, voor zover deze niet van onbeduidende omvang zijn:

L...12° de levering en de voorziening van water, gas, elektriciteit en stoom;

Over een belasting is echter geen btw verschuldigd, tenzij ze doorgerekend wordt. Artikel 26 BTW-wetboek bepaalt immers "Voor de leveringen van goederen en de diensten wordt de belasting berekend over alles wat de leverancier van het goed of de dienstverrichter als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van degene aan wie het goed wordt geleverd of de dienst wordt verstrekt, of van een derde, met inbegrip van de subsidies die rechtstreeks met de prijs van die handelingen verband houden (...) Belastingen, rechten en heffingen moeten eveneens in de maatstaf van heffing worden opgenomen."

Wanneer een heffing dus zou zijn opgelegd aan de netbeheerder of de leverancier dan zou deze via doorrekening aan de klant in de maatstaf van de BTW-heffing moeten worden opgenomen. Doordat de belasting echter louter geïnd wordt door de leverancier, voor rekening van de overheid, maakt ze echter geen deel uit van diens tarief en is ze in principe niet onderworpen aan de BTW. Een bestaand voorbeeld hiervan is juist de reeds vermelde "redevance de raccordement au réseau électrique et au réseau gazier".

Amendement nr. X+9

HOOFDSTUK 18. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Index

Afdeling 1, die bestaat uit de artikel 140, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 1. Index

Art. 140. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de indexaanpassing in 2015 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2015.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:

- de vergoeding betaald aan private personen die begunstigden in hun gezin opnemen volgens artikel 11 en artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen;
- de vergoeding betaald aan pleeggezinnen volgens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en op het zakgeld uitbetaald aan minderjarigen volgens artikel 40 van hetzelfde besluit;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 houdende de wijze van vereffening van een vrij besteedbaar bedrag en de toekenning ervan aan de minderjarigen aan wie residentiële jeugdhulpverlening geboden wordt, ter uitvoering van een beschikking van de jeugdrechtbank of van een advies van het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, in voorzieningen die erkend en gesubsidieerd zijn door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;

- artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- artikel 49sexies van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, ingevoegd bij het besluit van 17 december 2010;
- het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg.
- De beleidsdomeinen die in uitvoering van de Bijzondere wet met betrekking tot de Zesde staatshervorming van 6 januari 2014, binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn zijn opgenomen, met uitzondering van de tegemoetkoming voor de verstrekkingen die worden verleend door rust- en verzorgingstehuizen, rustoorden voor bejaarden, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging, vermeld in artikel 34, 11° en 12° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.

§4. Voor alle sociale uitkeringen met betrekking tot de gezinsbijslag binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin waar de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt zoals bepaald in de wet van 2 augustus 1971, houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt de indexaanpassing in 2015 niet verrekend.

De aldus niet-geïndexeerde bedragen zijn van toepassing op de gezinsbijslagen die verschuldigd zijn overeenkomstig de algemene kinderbijslagwet, de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag, het koninklijk besluit van 26 maart 1965 betreffende de kinderbijslag voor bepaalde categorieën van het door de staat bezoldigd personeel alsmede voor de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de korpsen van de lokale politie, het toepasselijk Europees Unierecht en de toepasselijke internationale overeenkomsten voor die kinderen die ten laste zijn van de Vlaamse Gemeenschap volgens de volgorde van de aanknopingsfactoren bepaald in artikel 2 van het protocol van 15 mei 2014 betreffende het administratief beheer en de betaling van gezinsbijslag door de instellingen die daarvoor zullen instaan, dat zich als bijlage bij dit decreet bevindt.

§5. Artikel 16, §3, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers vindt, met betrekking tot de indexaanpassing in 2015, geen toepassing voor de prestaties inzake gezinsbijslag die worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschap.”.

VERANTWOORDING

Paragrafen 1 tem 5 voeren de beslissing uit van de Vlaamse Regering in het kader van de budgetopmaak 2015, om geen index op werking en de gezinstoeslag toe te kennen. Daartoe dient een decretale bepaling in het programmadecreet te worden opgenomen. De uitzonderingen die in paragraaf 3 worden opgenomen vinden hun oorsprong in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden. In Het laatste streepje van paragraaf 3 worden de bevoegdheden die overkomen na de 6^e staatshervorming uitgezonderd op de maatregel van de niet toekenning van de indexaanpassing. Door het nemen van deze bepaling worden alle bevoegdheden exclusief de indexaanpassing van de forfaits van de ROB/ RVT's met zekerheid opgenomen

De kinderbijslag wordt tijdelijk niet geïndexeerd. Het uitgespaarde bedrag van de niet-indexering zullen we op een later ogenblik opnieuw in het stelsel toevoegen zodra we dat hervormd hebben naar een forfaitair systeem. Het gaat hier dus om een tijdelijke besparing.

Rekening houdend met het feit dat enkel de deelgebieden nog bevoegd zijn voor de gezinsbijslagen moeten de wetgevers van deze deelgebieden afbakenen welke kinderen onder hun bevoegdheid vallen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en
Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

BIJLAGE 2:

Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
op de ontwerpen van amendement

Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Gratis telefoon 1700 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Advies van de Vlaamse Regulator
van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 21 oktober 2014

**met betrekking tot een amendement bij het Programmadecreet tot
invoering van een heffing op de afnamepunten van elektriciteit**

Inleiding

De Vlaamse Regering stemde op 17 oktober 2014 principieel in met een aantal amendementen bij het Programmadecreet. De VREG werd daarbij om advies verzocht.

Voorliggend advies van de VREG spreekt zich enkel uit over het amendement bij het Programmadecreet inzake de invoering van een heffing op de afnamepunten van elektriciteit ("amendement X+8"), aangezien enkel dit amendement voor de VREG relevant is.

De VREG wordt tot op heden gefinancierd via een dotatie uit de algemene middelenbegroting. Het is nu blijikbaar de doelstelling om deze te vervangen door een dotatie uit het Energiefonds, waarbij dit Energiefonds specifiek gevoed wordt voor dit doel met een heffing opgelegd aan de eindafnemers van elektriciteit. Deze heffing zou worden geïnd door de elektriciteitsleveranciers.

Het is niet aan de VREG om uitspraak te doen over de opportuniteit om een heffing op te leggen aan een of andere doelgroep en/of belastbare materie. Dit is vooral een beleidsmaterie. De VREG focust zich in zijn advies wel op de impact van de invoering van de heffing op de marktwerking, met name de praktische implementatie van de heffing en de controlemogelijkheden op de juiste inning ervan, met als doel het level playing field tussen leveranciers te bewaken.

Opmerkingen

Titel

De titel van hoofdstuk 16 moet aangepast worden aan de officiële naam van de VREG : Vlaamse Regulator (i.p.v. Reguleringsinstantie) van de Elektriciteits- en Gasmarkt.

Vooropgesteld artikel 14.1.1 §1:

De heffing wordt opgelegd per afnamepunt "van de in het Vlaams Gewest gevestigde eindafnemer". Afnemers die gevestigd zijn in het buitenland, doch over een aansluitingspunt beschikken in het Vlaams Gewest zijn de heffing dus niet verschuldigd. Het is niet duidelijk of dit de bedoeling is.

De heffing wordt opgelegd per afnamepunt "op het elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van Elektriciteit en op een gesloten distributienet van elektriciteit".

De afnamepunten op de Vlaamse elektriciteitsdistributienetten en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaams Gewest zijn gekend. Deze gegevens zijn opgenomen in het toegangsregister¹ van de beheerder van het betrokken net. Maandelijks worden deze gegevens ook overgemaakt aan de VREG in het kader van de marktmonitoring door de VREG (statistieken i.v.m. marktaandeelen, switchgraad,...). Op deze elementen is dus controle mogelijk, bijvoorbeeld in samenwerking tussen de Vlaamse Belastingdienst en de VREG.

De situatie is echter anders voor wat betreft de gesloten distributienetten. In het Vlaams Gewest zijn zeven gesloten distributienetten erkend door de VREG. De beheerders van deze gesloten distributienetten zijn volgens artikel 4.6.3 van het Energiedecreet verplicht een toegangsregister bij te

¹ Deze term is gedefinieerd in artikel 1.1.3. van het Energiedecreet: "123° toegangsregister : register met alle toegangspunten van een bepaald net, dat opgesteld en beheerd wordt door de betrokken netbeheerder, beheerder van het transmissienet of beheerder van het vervoernet, en waarin onder meer voor ieder toegangspunt de titularis van het toegangspunt en de toegangshouder worden vermeld;"

houden. Hierin zullen de gegevens terug te vinden zijn van het aantal achterliggende afnemers op hun net. Deze gegevens worden evenwel momenteel niet (maandelijks) gerapporteerd aan de VREG. Op dit moment is het dus niet mogelijk voor de VREG om een inschatting te maken van de opbrengst van de heffing opgelegd aan de afnemers aangesloten op een gesloten distributienet, noch om een sluitende controle uit te voeren op de correcte aanrekening van de heffing aan de afnemers aangesloten op een gesloten distributienet en de inning hiervan. Om deze controle mogelijk te maken is het nodig deze gegevens op maandbasis op te vragen bij de beheerders van deze gesloten distributienetten. Een dergelijke rapporteringsverplichting (aan de VREG of de Vlaamse Belastingdienst) kan in het decreet opgelegd worden. Men kan zich echter de vraag stellen of de extra opbrengst van de heffing (door deze ook op te leggen aan de achterliggende afnemers op een gesloten distributienet) wel opweegt tegen de toegenomen administratieve last voor de beheerders van deze gesloten distributienetten om de correcte inning van deze heffing te verzekeren. Dit zeker gezien de decreetgever de beheerders van deze gesloten distributienetten tot juist minder verplichtingen wou opleggen dan de distributienetbeheerders.

Vooropgesteld artikel 14.1.1 §2:

De heffing is verschuldigd door elke eindafnemer (beter: "afnemer", zoals gedefinieerd in artikel 1.1.3, 11° van het Energiedecreet) die in de loop van het heffingsjaar over een "aansluiting bedoeld in §1 beschikt". De term "aansluiting" is echter niet gedefinieerd in het Energiedecreet en daardoor mogelijk voer voor discussie. Er kan beter gesteld worden dat de heffing verschuldigd is door "elke afnemer die in de loop van het heffingsjaar volgens het toegangsregister titularis was van een afnamepunt, vermeld in §1".

Vooropgesteld artikel 14.1.2:

Het tarief van de heffing bedraagt 15 eurocent per afnamepunt (i.p.v. "afnamepunten") per maand dat de eindafnemer in het heffingsjaar is aangesloten geweest op één van de netten vermeld in §1, waarbij elke begonnen maand als een volledige maand wordt aangerekend. De VREG gaat ervan uit dat hiermee bedoeld wordt per maand dat de afnemer op de eerste dag van die maand als titularis van het afnamepunt wordt aangemerkt in het toegangsregister van de betrokken netbeheerder.

Vooropgesteld artikel 14.2.3, §1:

De heffing wordt geïnd "door de leverancier van deze afnemer".

In het toegangsregister van een netbeheerder is elk toegangspunt (dus ook elk afnamepunt) op zijn net terug te vinden, met de bijhorende toegangshouder. Deze toegangshouder is voor afnamepunten op het distributienet de leverancier van elektriciteit of aardgas. Voor het plaatselijk vervoernet of gesloten distributienetten kan dit echter ook een andere partij zijn (de netgebruiker zelf of de evenwichtsverantwoordelijke). In dat geval is het onduidelijk of deze dan ook als "leverancier" aanzien worden. De VREG denkt dat het daarom logischer en eenduidiger is om "de toegangshouder van het afnamepunt" met de inning te belasten in plaats van de "leverancier".

Verder moet opgemerkt worden dat het vaak de netbeheerder is die leverancier is aan een afnamepunt, bijvoorbeeld in zijn rol als sociale leverancier. De praktische invoering van de heffing voor budgetmeterklanten van de netbeheerder zal wellicht niet evident zijn.

Voor alle duidelijkheid zou toegevoegd kunnen worden dat de inning opgelegd wordt aan de leverancier/toegangshouder van het afnamepunt "op de eerste dag van de maand in kwestie". Dit om discussies te vermijden over welke partij verantwoordelijk is voor de inning van de heffing wanneer er een (leveranciers)wissel doorgaat in de loop van een maand.

De factuur die naar de afnemer wordt gestuurd moet de precieze vergoeding vermelden die de afnemer verschuldigd is. De VREG is bezorgd over de naam die men op de factuur aan de heffing zal geven ("heffing ter financiering van de VREG"?) en de mogelijke negatieve weerslag hiervan op het imago van de VREG. De VREG merkt op dat de vermoedelijke opbrengst van de heffing groter zal zijn dan de dotatie die de VREG (voor 2015) zal ontvangen uit het Energiefonds.

Start aanrekening van de heffing

Het is niet geheel duidelijk vanaf wanneer de heffing ingevoerd zal worden en aangerekend worden aan de afnemer.

In tekst van het decreet wordt gesproken van heffingsjaar 2015, terwijl in de memorie heffingsjaar 2014 staat.

In het vooropgestelde artikel 14.2.4, §2 wordt gesteld dat de eerste stortingen door leveranciers pas tegen uiterlijk 30 juli 2015 moeten gebeuren. Doch wat met de aanrekening van de heffing aan de afnemer: moet die direct vanaf 1 januari 2015 gebeuren? Aan de leveranciers moet de nodige tijd gegund worden om hun facturatieprocessen aan te passen naar aanleiding van de invoering van een nieuwe heffing. Daarmee kan best onmiddellijk rekening gehouden worden want dit dreigt anders heel wat extra kosten en kopzorgen, ook voor de klanten, te veroorzaken. Aan de andere kant is het op een later tijdstip beginnen factureren van een heffing die verschuldigd is vanaf 1 januari problematisch indien zich ondertussen een beëindiging van het leveringscontract, een verhuizing of een leverancierswissel heeft voorgedaan. Een "dubbele" heffing voor het eerste heffingsjaar, maar dan enkel aan te rekenen vanaf midden 2015 is wellicht een betere oplossing.

BIJLAGE 3:

Advies van de Vlaamse Onderwijsraad op de ontwerpen van amendement

Advies over de amendementen bij het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99

F +32 2 219 81 18

www.vlor.be

info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Annemie Turtelboom, Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie op 20 oktober 2014

Uitgebracht door de Algemene Raad op 23 oktober 2014 met eenparigheid van stemmen en 3 onthoudingen

Dossierbeheerder(s): Patrice Caremans, Isabelle De Ridder

INHOUDSOPGAVE

1 PLAATS VAN DIT ADVIES IN DE BELEIDSCYCLUS	64
2 ADVIES OVER DE AMEDEMEMENTEN OVER DE VERHOGING VAN DE STUDIEGELDEN	64
2.1 MEER VOORAFGAANDELIJK OVERLEG	65
2.2 ADEQUATE FINANCIERING VAN HET HOGER ONDERWIJS	65
2.3 DE BESPARINGEN EN DE DAARAAN GEKOPPELDE VERHOGING VAN DE STUDIEGELDEN	65
2.4 OPMERKINGEN BIJ DE VERHOGING VAN DE INSCHRIJVINGSGELDEN DIE DE OVERHEID VOORSTELT	65
2.4.1 Onvoldoende motivering	65
2.4.2 Verlies aan kwaliteit	66
2.4.3 Effect op democratisering	66
2.5 EENZELFDE STUDIEGELD VOOR ALLE INSTELLINGEN EN STUDIERICHTINGEN	67
2.6 EENZELFDE BEREKENINGSMECHANISME VOOR ALLE CATEGORIEËN VAN STUDENTEN	67
2.7 MEERJARENBEGROTING	68
3 VOORTZETTEN VAN HET OVERLEG	68

1 Plaats van dit advies in de beleidscyclus

De Vlor apprecieert het initiatief van de nieuwe Vlaamse Regering om advies te vragen over de regeringsamendementen bij het programmadecreet. De Vlor heeft er in het verleden steeds op aangedrongen om over alle ontwerpen van decretale bepalingen die de regering aan het Vlaams Parlement voorlegt, te kunnen adviseren.

Dit geldt zeker voor de amendementen over de studiegelden in het hoger onderwijs. Deze amendementen bevatten inhoudelijk nieuwe, ingrijpende en maatschappelijk relevante maatregelen, waarover de Vlor nog geen advies kon uitbrengen.

Voor de andere amendementen is dit anders. Deze amendementen bevatten decretale bepalingen waarover de Vlor vorige week al een advies heeft geformuleerd.¹ Zij wijzigen deze decretale bepalingen ofwel ingevolge het advies van de Raad van State ofwel naar aanleiding van de onderhandelingen met de sociale partners.

De Vlor betreurt de manier waarop de voorbereiding van dit programmadecreet verlopen is. Waar, conform het participatiedecreet, de onderhandelingen met de sociale partners steeds volgen op het advies van de Vlor, liepen zij nu parallel met de adviesvoorbereiding van de Vlor. Het is voor de Vlor procedureel onmogelijk en niet wenselijk om nu een advies te geven over amendementen die het gevolg zijn van onderhandelingen waarbij een belangrijk deel van de geledingen van de Vlor betrokken waren, maar niet alle. Een groot deel van de leden van de Vlor is dus gebonden aan het resultaat van deze onderhandelingen, terwijl andere organisaties nog in volle vrijheid een advies kunnen geven. Een advies van de Vlor mag echter niet alleen bestaan uit standpunten van organisaties die niet aan de onderhandelingen hebben deelgenomen.

Daarom bevat dit advies van de Vlor geen advies over de amendementen naar aanleiding van het advies van de Raad van State en de onderhandelingen met de sociale partners.²

2 Advies over de amendementen over de verhoging van de studiegelden³

De artikelen in hoofdstuk 2, afdeling 27 (amendementen bij het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015) die voorliggen, regelen een verhoging van de studiegelden aan de universiteiten en de hogescholen. De overheid motiveert deze verhoging als een compensatie voor de forse besparingen die zij het hoger onderwijs oplegt.

¹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad, [Advies over het voorontwerp van programmadecreet tweede begrotingsaanpassing 2014 en begrotingsopmaak 2015](#), 16 oktober 2014

² Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015, afdelingen 4, 7, 9, 11, 13, 14, 17, 18 en 26

³ Dit deel van het advies werd voorbereid door de werkgroep Studiegelden van de Raad Hoger Onderwijs onder voorzitterschap van Bram Roelant en besproken door de Raad Hoger Onderwijs.

2.1 Meer voorafgaandelijk overleg

De Vlor betreurt dat de overheid het dossier van de besparingen koppelt aan dat van de verhoging van de studiegelden. Op die manier kan het debat over de verhoging van de studiegelden niet meer in al zijn facetten gevoerd worden. De verhoging wordt voorgesteld als een noodwendigheid, wat open overleg bemoeilijkt.

De Vlor betreurt eveneens dat hij over een dergelijk maatschappelijk belangrijk thema gevat wordt door een spoedadvies. Door de krappe timing worden de mogelijkheden van debat beperkt. Meer voorafgaandelijk overleg met alle betrokken partners was aangewezen geweest.

2.2 Adequate financiering van het hoger onderwijs

De Vlor dringt aan op een adequate financiering van het hoger onderwijs. Als de kennismaatschappij meer inzetbare hogeropgeleiden vraagt, dan moet de overheid hierin ook investeren. Het hoger onderwijs is al langer vragende partij voor de investering van 2 % van het BRP. In Vlaanderen werd dit al niet gerealiseerd. Door de besparingen wordt het bereiken van de 2 %-norm op de nog langere baan geschoven.

Tijdens de vorige legislatuur werd een groeipad afgesproken met het hoger onderwijs. Door de besparingen wordt het effect van dit groeipad teniet gedaan voor het begrotingsjaar 2015. Deze extra investeringen waren nochtans nodig om de uitholling van de financiering – veroorzaakt door het gebruik van een discutabele indexformule – goed te maken. Door de besparingen wordt de onderfinanciering nu alleen maar groter. Investeringen van de Vlaamse overheid in het (hoger) onderwijs zijn nodig om de kwaliteit ervan te garanderen.

2.3 De besparingen en de daaraan gekoppelde verhoging van de studiegelden

De Vlor betreurt de besparingen en de daaraan gekoppelde verhoging van de studiegelden. Voor de Vlor moet onderwijs in de eerste plaats een publiek goed blijven, gefinancierd door publieke middelen. Hij is van mening dat het een fundamenteel verkeerde politiek-maatschappelijke keuze is om te besparen op (hoger) onderwijs. Studenten en personeel zijn hiervan in de eerste plaats de dupe. Studenten betalen een hoger studiegeld terwijl het hoger onderwijs in kwaliteit zal inboeten. Het personeel zal de besparingen voelen door afvloeiingen en afdankingen en een verhoging van de werkdruk. De Vlor vindt het onjuist om een deel van de kosten van de besparingen te verhalen op de student.

2.4 Opmerkingen bij de verhoging van de inschrijvingsgelden die de overheid voorstelt

2.4.1 Onvoldoende motivering

Het decreet regelt de hoogte van de bedragen van de studiegelden. De overheid motiveert dit vanuit een compensatie voor de opgelegde besparingen. De hoogte van de bedragen van de studiegelden wordt echter niet verantwoord. Er lijkt een arbitraire grens te zijn bepaald. De Vlor had graag gezien dat de overheid gesimuleerd zou hebben wat deze extra kost betekent in de totale studiekost voor verschillende gezinstypes. In de verantwoording had hij een argumentatie voor de gekozen bedragen verwacht. Het verschil tussen niet-beurs en beurs wordt nu dermate

groot dat een bijkomende oefening rond grensbedrag en bepaling d.m.v. beschikbaar inkomen meer dan relevant is.

2.4.2 Verlies aan kwaliteit

Instellingen hoger onderwijs moeten besparen. Noodgedwongen zullen zij dit doen op personeelsinzet. In de praktijk betekent dit dat de student/docent ratio zal verhogen. Voor personeelsleden die in dienst blijven zal de werkdruk stijgen. Uit onderzoek weet men dat dit een negatieve invloed heeft op studierendement en de kwaliteit van onderwijs.⁴ Een verlaagd studierendement verhoogt de kosten van studeren voor gezin en maatschappij.

De overheid verhoogt het vast bedrag voor de studiegelden om zo het studierendement te stimuleren en de studietijd te beperken. De Vlor is hiervan niet overtuigd. Door de besparingen (en de onvoldoende compensatie) is het effect hiervan sowieso minder vanzelfsprekend.

2.4.3 Effect op democratisering

2.4.3.1 Open toegang tot kwaliteitsvol hoger onderwijs behouden

De Vlor is voor een open toegang tot het hoger onderwijs. Hij is geen voorstander van het beperken van de toegang door een numerus clausus, ook al maakt dit budgetcontrole dan eenvoudiger. Hij waarschuwt er wel voor dat de kwaliteit van het hoger onderwijs –ook bij een open toegang– gegarandeerd moet zijn.

2.4.3.2 Onvoldoende sociale correcties

De Vlor is tevreden dat de studiegelden voor beurstariefstudenten slechts minimaal worden verhoogd. De overheid bespaart echter ook op de sociale toelagen van de instellingen hoger onderwijs met 4.9 %. Dit betekent dat studeren ook voor beurstariefstudenten duurder kan worden (stijging van de huurprijzen, maaltijden, studiekost). De open toegang is dan wel gevrijwaard, als de leef- en studiekosten niet gedragen kunnen worden, dan heeft die toegang weinig zin.

De Vlor verwachtte bij de verhoging van de inschrijvingsgelden sterkere sociale correcties. Een uitbreiding van de categorie beurstariefstudenten zou hierbij logisch geweest zijn.⁵ De overheid kiest ervoor om de categorie bijna-beursstudenten te verbreden door het maximum refertebedrag te verdubbelen. Hierdoor kunnen meer studenten een beroep doen op dit tarief. Deze categorie is echter dermate klein (0.84 % van de studenten in 2012-2013),⁶ dat de Vlor vreest dat het te verwachten effect hiervan miniem zal zijn.

2.4.3.3 Opvolgen van effecten op participatie en studierendement

De Vlor merkt op dat het zeer moeilijk is om in te schatten wat een verhoogd studiegeld nu precies betekent voor de democratisering van het hoger onderwijs. De Vlor dringt aan op

⁴ Cantillon, B., De Ridder, A., Vanhaecht, E. & Verbist, G. (2011). '(Un)desirable effects of output funding for Flemish universities'. *Economics of Education Review* 30: 1059 – 1072.

⁵ In 2012-2013 was 21.42 % beurstariefstudent. Bron: website studietoelagen en Databank Hoger Onderwijs

⁶ Bron: website studietoelagen en Databank Hoger Onderwijs

voldoende onderzoek naar het effect van de verhoging van het studiegeld op gezinsinkomens en de mate waarin studietoelagen deze studiekosten dekken.

Instellingen kunnen zich genoodzaakt zien te besparen op de begeleiding en omkadering van studenten. Vooral studenten uit kansengroepen (veelal uit gezinnen met een lage SES), zullen hierdoor getroffen worden. Hun studierendement wordt hierdoor bedreigd. Op die manier wordt de doorstroom van deze studenten gehypothekeerd. Dit bedreigt de democratisering van het hoger onderwijs. De Vlor vraagt de overheid participatie aan het hoger onderwijs als een beleidsprioriteit te blijven vooropstellen.

2.4.3.4 Minder studiepunten opnemen wordt duurder

De Vlor merkt op dat minder studiepunten opnemen in verhouding duurder wordt dan een volledig pakket opnemen. Het vaste bedrag dat gevraagd wordt, wordt immers verhoogd. De overheid wil hiermee het studierendement stimuleren en de studietijd beperken. De Vlor is hiervan niet overtuigd. Hij is van mening dat het debat ten gronde hierover (en vooral het effect op kansengroepen en werkstudenten) nog gevoerd moet worden en vraagt hierover ook meer onderzoek. Hij is bereid deel te nemen aan het debat en denkt momenteel zelf na over een bijsturing van de ongewenste effecten van de flexibilisering.

2.5 Eenzelfde studiegeld voor alle instellingen en studierichtingen

De Vlor is tevreden dat de studiegelden voor hogescholen, universiteiten en alle studierichtingen gelijk blijven. Op die manier wordt concurrentie tussen instellingen vermeden.

De Vlor merkt wel op dat hogescholen traditioneel meer beurstariefstudenten aantrekken. De studiegelden voor beurstariefstudenten worden terecht niet echt verhoogd, maar dit betekent dat de compensatie voor de besparingen in de hogescholen uiteindelijk minder groot zal zijn dan voor de universiteiten.

De Vlor merkt ook op dat studierichtingen met hogere onderwijsbelastingseenheden (OBE's) forser moeten besparen omdat op de werkingsmiddelen in het hoger onderwijs lineair bespaard wordt. De extra besparing waardoor bijvoorbeeld de kunstopleidingen getroffen worden, worden door de verhoogde studiegelden minder gecompenseerd.

2.6 Eenzelfde berekeningsmechanisme voor alle categorieën van studenten

De Vlor vraagt zich ook af waarom beurstariefstudenten alleen een vast bedrag betalen en niet een vast bedrag en een variabel bedrag per studiepunt, zoals niet-beursstudenten en bijna-beursstudenten. Een gelijkaardig berekeningsmechanisme voor alle categorieën van studenten is transparanter. De overheid motiveert haar voorstel in deze ook niet.

2.7 Meerjarenbegroting

Het decreet geeft geen zicht op de meerjarenbegroting. Het is onduidelijk welke besparingen en compensaties nog te verwachten zijn. De Vlor waarschuwt ook voor een verdere incrementele verhoging van de studiegelden in de toekomst, zoals dit in het Verenigd Koninkrijk het geval is geweest. Hij wil een dergelijk scenario te allen prijze vermijden.⁷

3 Voortzetten van het overleg

De Vlor is van mening dat het debat over de studiegelden, de studiekost en de studiefinanciering met het programmadecreet niet afgerond is. Hij zet het overleg hierover voort en zal binnenkort hierover een advies op eigen initiatief uitbrengen.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Harry Martens
voorzitter

⁷ In het Verenigd Koninkrijk zijn de inschrijvingsgelden geleidelijk aan gestegen vanaf de jaren 1990. Wat oorspronkelijk een lichte stijging was naar aanleiding van de massificatie van het hoger onderwijs, heeft uiteindelijk geleid tot zeer hoge inschrijvingsgelden.

BIJLAGE 4:

Advies van de Raad van State op de ontwerpen van amendement

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 56.739/1/3
van 24 oktober 2014

over

amendementen op het voorontwerp van decreet ‘houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’

Op 17 oktober 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over amendementen op het voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’.

De amendementen nrs. X tot X+7 zijn door de eerste kamer onderzocht op 21 en 23 oktober 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd en Brecht STEEN, auditeur.

De amendementen nrs. X+8 en X+9 zijn door de derde kamer onderzocht op 21 oktober 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Kaat LEUS, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur, en Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, auditers.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 oktober 2014.

*

Amendementen nrs. X tot X+7

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 17 oktober 2014 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over de voorliggende amendementen het advies in te winnen van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR). Dat advies blijkt nog niet te zijn gegeven.

Indien de tekst van de aan de Raad van State voorgelegde amendementen ten gevolge van het vervullen van het voornoemde vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog voor advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

2. Voor zover met de amendementen ongewijzigde bepalingen worden overgenomen uit het voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’ waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 13 oktober 2014 advies 56.703/1/3 heeft gegeven, wordt, wat die ongewijzigde bepalingen betreft, verwezen naar dat advies.

Amendement nr. X (Studiegelden)

1. Het amendement op hoofdstuk 2 van het voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’ voegt een afdeling 27 toe, die de regeling in de Codex Hoger Onderwijs inzake de studiegelden in het hoger onderwijs wijzigt.

Het amendement houdt in dat het vast gedeelte van het studiegeld, dat op dit ogenblik gelijk is voor alle studenten die inschrijven onder diploma- of creditcontract, wordt verhoogd, zij het dat het bedrag van die verhoging afhankelijk is van het feit of de student, een beurstariefstudent, een bijna-beursstudent of een niet-beursstudent is. Het variabel gedeelte van het studiegeld wordt verhoogd voor de niet-beursstudenten en verminderd voor de bijna-beursstudenten en de beurstariefstudenten. De bedragen voor de studenten onder examencontract worden verhoogd. Ten slotte worden ook de bedragen van het studiegeld voor de doctoraatsstudenten verhoogd. Daarnaast wordt de inkomensgrens om als bijna-beursstudent te worden gekwalificeerd, opgetrokken.

2. In het advies van de Inspectie van Financiën, dat op 17 oktober 2014 werd gevraagd en op dezelfde dag werd verleend, wordt opgemerkt dat “navraag [werd] gedaan omtrent de simulaties die normaliter bij dergelijke oefeningen (zijnde de voorgestelde verhogingen van de studiegelden) worden gemaakt waarbij de budgettaire impact wordt nagegaan van een resem variaties van de relevante parameters”. De inspectie van financiën moet evenwel vaststellen dat “bij afwezigheid van een globaal financieel plaatje [...] een aftoetsing van de voorstellen moeilijk [is]”.

Op het ogenblik van het onderzoek door de Raad van State, afdeling Wetgeving, was nog geen advies uitgebracht door de Vlaamse Onderwijsraad over de voorgestelde amendementen.

Hoewel de Raad van State kan aannemen dat de amendementen een nauwe, zij het onrechtstreekse, band vertonen met de begroting 2015, merkt hij op dat de voorgestelde regelingen slechts in werking zullen treden op 1 september 2015.

Onverminderd de hierna volgende bemerkingen inzake de noodzakelijke verantwoording van de voorgestelde maatregelen, moet worden vastgesteld dat de regering in beginsel over voldoende tijd zou kunnen beschikken om de bevoegde adviesorganen de mogelijkheid te geven een ernstig onderzoek van de voorgestelde bepalingen te verrichten, en om het Vlaams Parlement aldus in staat te stellen een weloverwogen beslissing te nemen met betrekking tot de voorgestelde aanpassingen van het studiegeld in het Hoger Onderwijs.

Los van de hierna volgende opmerkingen in het licht van de grondwettelijke en internationaalrechtelijke beginselen, moet de afdeling Wetgeving immers vaststellen dat de vermelding in de verantwoording dat “de huidige budgetcontext [...] ertoe heeft geleid om deze verhouding tussen de publieke en private bijdrage te herbekijken”, moeilijk kan worden beschouwd als een verantwoording die een inzicht verschaft in de wijze waarop de voorgestelde bedragen tot stand zijn gekomen.

3.1. Het opleggen van een studiegeld, te betalen door de student voor de deelname aan het onderwijs of de examens in het hoger onderwijs, alsook, a fortiori, het verhogen van dergelijk studiegeld, moet beoordeeld worden in het licht van artikel 13 van het Internationaal Verdrag betreffende de economische, sociale en culturele rechten (IVESCR).

3.2. Uit de gecombineerde lezing van de artikelen 2.1 en 13.2, c), IVESCR blijkt dat de gelijke toegang tot het hoger onderwijs “voor een ieder op basis van bekwaamheid” geleidelijk moet worden ingevoerd, in het bijzonder door de invoering van kosteloos onderwijs, rekening houdend met de economische mogelijkheden en de specifieke toestand van de overheidsfinanciën eigen aan elke Verdragsluitende Staat.¹

Artikel 13.2, *littera c*), IVESCR doet op zichzelf geen recht op kosteloze toegang ontstaan tot het hoger onderwijs. Wel verzet die bepaling zich ertegen dat België en de gemeenschappen, na de inwerkingtreding van het Verdrag ten aanzien van België, maatregelen zouden nemen die ingaan tegen de doelstelling van de kosteloosheid, die geleidelijk moet worden ingevoerd wat het hoger onderwijs betreft.

Het Grondwettelijk Hof heeft deze standstill-verplichting als volgt verduidelijkt: “De standstill-verplichting, die voortvloeit uit het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten [...], houdt niet in dat [de inschrijvings]gelden na 1983 niet kunnen worden verhoogd, met name, enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, ten opzichte van de tijd waarin ze zijn vastgesteld, en, anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 van het Verdrag, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen.”²

¹ GwH 18 april 2013, nr. 53/2013, B.4.2.

² GwH 21 februari 2007, nr. 28/2007, B.4.11.

De standstill-werking van sociaal-economische grondrechten verbiedt de wetgever enkel het beschermingsniveau van een te waarborgen grondrecht in aanzienlijke mate te verminderen, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.

3.3. Ten aanzien van de ontworpen bepalingen moet bijgevolg worden nagegaan of de verhoging van het studiegeld “niet als een ernstige en aanzienlijke hinderpaal voor de toegang tot het desbetreffende onderwijs” kan worden beschouwd³ die het doel van de geleidelijke invoering van de kosteloosheid aantast.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat het Hof voor de beoordeling van de eventuele achteruitgang in de kosteloosheid van het onderwijs een nieuwe regeling vergelijkt met de op het ogenblik van de inwerkingtreding van het IVESCR ten aanzien van België (zijnde 21 juli 1983) bestaande mate van kosteloosheid van het onderwijs.⁴

3.4. Gelet op het hanteren van dit referentiepunt door het Grondwettelijk Hof zal de decreetgever bijgevolg moeten nagaan of de nieuwe studiegelden geen aanzienlijke achteruitgang vormen in vergelijking met de financiële toegangsdrempels die golden op 21 juli 1983.

De decreetgever dient deze verhoging dan ook te verantwoorden enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, of anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 IVESCR, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen.

Indien blijkt dat de verhoging de stijging op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van de evolutie van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen te buiten gaat, zal de decreetgever moeten aantonen welke motieven van algemeen belang deze bijkomende verhoging kunnen verantwoorden.

Bij de beoordeling of zo’n bijkomende verhoging van de studiegelden verantwoord is, zal ook de proportionaliteit van de maatregel in ogenschouw moeten worden genomen. In dit verband zal rekening gehouden moeten worden met de maatregelen die gepaard gaan met de verhoging, waarbij de bestaande afwijkingen ten gunste van beurstariefstudenten en bijna-beursstudenten worden behouden of worden uitgebreid.⁵

Niet enkel omwille van het vereiste van een behoorlijke wetgeving, maar ook om in overeenstemming te zijn met de internationaalrechtelijke beginselen inzake de toegang tot het hoger onderwijs, moeten de stellers van het ontwerp, en de decreetgever, kunnen aantonen dat de voorgestelde verhogingen beperkt blijven tot een zogenaamde “welvaartsaanpassing” of, indien dit niet het geval is, welke redenen van algemeen belang, zoals de concreet ter beschikking staande financiële middelen, ten grondslag liggen aan de verhoging.

³ GwH, 19 mei 1994, nr. 40/94, B.2.7., GwH, 17 juli 2008, nr. 105/2008, B.8.5.

⁴ Bijvoorbeeld GwH, 18 april 2013, nr. 53/2013, B.4.2.

⁵ Vgl. GwH 21 februari 2007, nr. 28/2007, B.4.12, en GwH, 17 juli 2008, nr. 105/2008, B.8.5.

4. De nieuw ontworpen regeling dient eveneens beoordeeld te worden in het licht van artikel 24, § 4, van de Grondwet, dat onder meer inhoudt dat alle studenten gelijk moeten worden behandeld, tenzij voor die verschillende behandeling een redelijke verantwoording bestaat.

4.1. Het amendement voert een verschillende behandeling in tussen studenten, afhankelijk van het aantal studiepunten waarvoor zij zich inschrijven. Studenten die “deeltijds” studeren, betalen verhoudingsgewijs een hoger studiegeld.

Volgens de gemachtigde kadert de verhoging van het vast gedeelte van het studiegeld “in het tegengaan van de ongewenste effecten van de flexibilisering (namelijk dat studenten gemiddeld steeds minder studiepunten opnemen)” en is de verhoging van het vast gedeelte van het studiegeld een “stimulus voor het opnemen van voldoende studiepunten” omdat wordt vastgesteld dat “het gemiddeld aantal opgenomen studiepunten per jaar daalt sinds de flexibilisering (in 2005-2006 nog 56 studiepunten, nu minder dan 50) [en d]it leidt tot een verlenging van de studieduur.”

Aldus steunt het onderscheid op een objectief criterium (het aantal opgenomen studiepunten) en ligt aan de verschillende behandeling een wettige doelstelling ten grondslag. Het verschil lijkt bovendien niet van die aard dat het hoger bedrag per studiepunt kennelijk onevenredig is. Het verdient evenwel sterk aanbeveling dat de stellers van het ontwerp een meer omstandige verantwoording in de toelichting bij het amendement opnemen.

4.2. De nieuw ontworpen regeling behoudt het onderscheid tussen beurstariefstudenten, bijna-beursstudenten en niet-beursstudenten, en versterkt de gevolgen van de indeling in een van deze drie categorieën op het vlak van het te betalen studiegeld.

Het onderscheid steunt ook hier op een objectief criterium (zijnde het inkomen) en streeft een wettige doelstelling na. Het amendement en de bijbehorende verantwoording (in het bijzonder wat betreft de wijziging van artikel I.3, punt 16° van de Codex Hoger Onderwijs) laten evenwel niet toe te beoordelen of de nieuwe inkomenscategorieën pertinent en niet kennelijk onevenredig zijn. Ook hier is het noodzakelijk dat verantwoord wordt op basis van welke berekeningen de decreetgever tot de nieuwe inkomensgrenzen komt.

Amendementen nrs. X (Centra voor leerlingenbegeleiding) en X+1

Bij deze amendementen zijn geen opmerkingen te maken

Amendement nr. X+2

In vergelijking met het oorspronkelijke ontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’ hebben de ontworpen wijzigingen van artikel 110 van het decreet van 15 juni 2007 ‘betreffende het volwassenenonderwijs’ niet enkel tot gevolg dat de centra voor volwassenenonderwijs meer zullen moeten afstaan aan het ‘Fonds Inschrijvingsgelden voor Volwassenenonderwijs’ maar ook dat sommige van de centra minder zullen terugkrijgen van dit Fonds dan wat de huidige regeling voor het lopende schooljaar in het

voorzicht stelt (0,75 euro per lesuursist in plaats van 0,80 euro). Het gevolg is dat de werkingstoelage van de betrokken centra voor het lopende schooljaar 2014-15 minder hoog zal zijn dan zij op grond van de vigerende regelgeving mogen verwachten. De vraag rijst of hiermee het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, die onder meer inhouden dat het de decreetgever verboden is om zonder objectieve en redelijke verantwoording afbreuk te doen aan het belang van de rechtsonderhorigen om in staat te zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen te voorzien,⁶ niet in het gedrang worden gebracht doordat de centra voor volwassenenonderwijs voor hun begroting reeds rekening hebben gehouden met de middelen die hen in het vooruitzicht werden gesteld voor het schooljaar 2014-15. De Raad van State, afdeling Wetgeving dient dan ook een voorbehoud te formuleren.

Amendement nr. X+3

Het geamendeerde artikel 32 van het ontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’ machtigt uitdrukkelijk⁷ de Vlaamse Regering om te bepalen in welk begrotingsjaar de hogescholen een bijkomende werkingstoelage krijgen.

Weliswaar bevat het ontworpen artikel III.55, § 2, van de Codex Hoger Onderwijs inhoudelijk de essentiële elementen van de regeling. Het wordt evenwel aan de Vlaamse Regering overgelaten om te bepalen of en wanneer die regeling concreet uitwerking zal krijgen.

Om te vermijden dat deze delegatie aan de Vlaamse Regering op gespannen voet staat met het beginsel, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, volgens hetwelk de regering de decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, dient een uiterste datum te worden bepaald waarop deze regeling in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding vast te stellen. Dit geldt des te meer in op grond van artikel 24, § 5 aan het decreet voorbehouden aangelegenheden, nu aangenomen kan worden dat de temporele toepassingsvoorwaarden van een regeling beschouwd kunnen worden als een essentieel element van die regeling. De decreetgever moet bijgevolg zelf bepalen in welk begrotingsjaar de hogescholen ten laatste de bijkomende werkmiddelen zullen ontvangen.

Amendementen nrs. X+4 en X+5 (Nascholing)

Bij deze amendementen zijn geen opmerkingen te maken.

Amendement nr. X+5 (Consortia Volwassenenonderwijs)

1.1. De door het amendement ontworpen artikelen 68, 71 en 73, 1° van het ontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’ heffen bepalingen op

⁶ Zie bijv. GwH 8 mei 2014, nr. 80/2014, B.28.2.3.

⁷ In de oorspronkelijke bepaling was dat niet het geval. Het begrotingsjaar werd weliswaar niet nader bepaald, maar het werd niet aan de Vlaamse Regering opgedragen zulks te bepalen.

van het decreet van 15 juni 2007 ‘betreffende het volwassenenonderwijs’, die in andere bepalingen van het amendement worden gewijzigd of slechts gedeeltelijk worden opgeheven. Bovendien wordt bijvoorbeeld in het bij artikel 72 van het ontwerp vervangen artikel 77 van het decreet van 15 juni 2007 verwezen naar een bepaling die door het geamendeerde ontwerp wordt opgeheven.

Uit de toelichting bij het amendement blijkt evenwel dat het de bedoeling is dat de Vlaamse Regering “de consortia op een later vast te stellen datum [zal] opheffen”. Die bedoeling blijkt evenwel niet uit die bepalingen, noch uit de inwerkingtredingsbepalingen. Omwille van de rechtszekerheid zal artikel 146 van het oorspronkelijke ontwerp derhalve nog moeten worden aangevuld met een bepaling waarin de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om sommige opheffingsbepalingen die in dit hoofdstuk zijn opgenomen in werking te stellen.

1.2. Verschillende bepalingen van de ontworpen afdeling 17 van hoofdstuk 2 heffen in bepalingen van het decreet van 15 juni 2007 verwijzingen naar de consortia volwassenenonderwijs op. Aangezien het klaarblijkelijk de bedoeling is dat de consortia daadwerkelijk zullen worden opgeheven op een later door de Vlaamse Regering te bepalen tijdstip, bestaat het risico dat die verwijzingen al worden opgeheven voordat de consortia ophouden te bestaan. De stellers van het ontwerp doen er dan ook goed aan na te gaan of de inwerkingtreding van deze bepalingen niet moet worden gekoppeld aan de inwerkingtreding van de artikelen 67 tot 74 van het ontwerp.

1.3. Volgens de toelichting heeft het bij artikel 65 van het geamendeerde ontwerp ingevoegde artikel 72octies van het decreet van 15 juni 2007 tot gevolg dat “de Vlaamse Regering wordt [...] gemachtigd om in de toekomst deze opdracht m.b.t. het onderwijs aan gedetineerden toe te vertrouwen aan een andere organisatie of organisaties”. Dit blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontwerp. De bestemming van de subsidie wordt inderdaad niet bepaald in het ontworpen artikel 72octies, § 1, van het decreet van 15 juni 2007, maar dat betekent nog niet dat de Vlaamse Regering die opdracht zonder meer zou kunnen toevertrouwen aan gelijk welke organisatie. Aangezien de ontworpen regeling de subsidiëring van het onderwijs betreft, is het legaliteitsbeginsel inzake onderwijs vervat in artikel 24, § 5, van de Grondwet van toepassing. Zodra de artikelen 75 en 77 van het decreet van 15 juni 2007 worden opgeheven, zal de decreetgever zelf dienen te bepalen welke organisatie de vermelde opdracht zal overnemen, of minstens door welke criteria de Vlaamse Regering zich bij de keuze van die organisatie zal moeten laten leiden.

Amendementen nrs. X+6 en X+7

Bij deze amendementen zijn geen opmerkingen te maken.

Amendement nr. X+8

1. Het om advies voorgelegde amendement strekt tot de vervanging van titel XIV (“Heffing op de exploitatie van een distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaamse Gewest”) van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende algemene bepalingen

betreffende het energiebeleid' (hierna: Energiedecreet), die nog niet in werking was gesteld. De nieuwe bepalingen voorzien vanaf 1 januari 2015 in een heffing ten laste van de eindafnemers, ten bedrage van 15 eurocent per maand en per afnamepunt (niet "afnamepunten", zoals ten onrechte in het ontworpen artikel 14.1.2 staat te lezen) waarmee de eindafnemer aangesloten is op het elektriciteitsdistributienet, op het plaatselijk vervoernet van elektriciteit of op een gesloten distributienet van elektriciteit (zie artikel 123 – ontworpen artikelen 14.1.1 en 14.1.2 van het Energiedecreet). De belasting zal voor rekening van het Vlaamse Gewest worden geïnd door de leveranciers van elektriciteit (ontworpen artikel 14.2.3) en de opbrengst ervan dient voor de financiering van het Energiefonds (ontworpen artikel 14.2.1), waarvan de middelen voortaan ook zullen kunnen worden aangewend voor de financiering van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) (zie artikel 122, dat ertoe strekt artikel 3.2.1, § 3, van het Energiedecreet in die zin aan te passen).

2.1. Krachtens artikel 15, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 'houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak' is het voorafgaande advies van de Inspectie van Financiën verplicht voor ieder voorstel dat ter beslissing aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd. Bij dit aan de Vlaamse Regering voorgelegde amendement was het advies gevoegd dat de Inspectie van Financiën op 29 september 2014 verleende bij het oorspronkelijke voorontwerp van decreet. Daarin werd echter uitgegaan van een totaal andere regeling, namelijk van heffingen op de exploitatie van een elektriciteits- of aardgasdistributienet of van een plaatselijk vervoernet van elektriciteit. Uit de aan de Raad van State voorgelegde stukken blijkt echter niet dat de Inspectie van Financiën om advies is verzocht over het thans voorliggende amendement. De procedure is derhalve niet correct gevolgd.

2.2. Het amendement blijkt ook niet te zijn voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Aangezien op grond van artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet 7 mei 2004 'inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen' de Vlaamse Regering verplicht is de SERV te verzoeken om sociaal-economisch overleg te plegen over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben, en het om advies voorgelegde amendement een dergelijke dimensie heeft, zal dat vormvereiste alsnog dienen te worden vervuld.

2.3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

3. Als belasting valt de bedoelde heffing onder de toepassing van artikel 170, § 2, van de Grondwet. Op grond van die bepaling zijn de gewesten bevoegd om gewestelijke belastingen te heffen, maar de federale wetgever kan daarop uitzonderingen bepalen. Met toepassing van die bepaling heeft de federale wetgever onder meer alle materies die al het

voorwerp uitmaken van een federale belasting van de fiscale bevoegdheid van de gewesten uitgesloten,⁸ zodat de gewesten slechts een belasting kunnen heffen op “maagdelijke materies”.⁹

In dat verband kan worden gewezen op de federale bijdrage die krachtens artikel 21*bis* van de wet van 29 april 1999 ‘betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt’ wordt geheven ter financiering van sommige openbardienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en de controle op de elektriciteitsmarkt. Het gaat daarbij om een heffing verschuldigd door de op het Belgische grondgebied gevestigde eindafnemers op elke kilowattuur (kWh) die ze voor eigen gebruik van het net afnemen, en die voor rekening van de federale overheid wordt geïnd door de netbeheerders.

De voorliggende regeling betreft eveneens een belasting van de eindafnemers met het oog op de financiering van sommige kosten verbonden aan de regulering en de controle op de elektriciteitsmarkt. Niettemin moet worden vastgesteld dat de belasting verschilt van de federale bijdrage, doordat de nieuwe heffing niet afhangt van de hoeveelheid afgenomen elektriciteit, maar een maandelijkse bijdrage is per afnamepunt.

De federale bijdrage is dus niet van die aard dat ze het Vlaamse Gewest de bevoegdheid ontnemt om een heffing als bepaald in het amendement op te leggen.

4.1. De heffing is niet verschuldigd voor eindafnemers met een afnamepunt op een directe lijn. De gemachtigde verantwoordt die vrijstelling als volgt:

“Een directe lijn is een elektriciteitslijn met een nominale spanning die gelijk is aan of minder is dan 70 kilovolt, die een productie-installatie met een afnemer verbindt (art. 1.1.3, 26° Energiedecreet). Dergelijke lijnen maken geen deel uit van een distributienet. Aangezien conform artikel 4.5.1 van het Energiedecreet de aanleg van directe lijnen op de eigen site om elektriciteit te leveren, principieel toegelaten is, en er hiervoor geen melding moet geschieden, is er ook geen zicht op de afnamepunten en wie de houder ervan is. Enkel wanneer de lijn de grenzen van de eigen site overschrijdt, is een voorafgaande toelating van de VREG nodig. Er is bij een directe lijn evenmin een ‘leverancier’ in de zin van het Energiedecreet.”

4.2. Ook eindafnemers op een niet-toegelaten, maar gedoogd privé-distributienet¹⁰ lijken niet onderworpen te zijn aan de heffing. Daarvoor zal, gelet op het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, eveneens een afdoende verantwoording gegeven moeten kunnen worden.

⁸ Artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 ‘betreffende de in artikel 110, § 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid’.

⁹ GwH 21 januari 1998, nr. 4/1998, B.5.4, GwH 5 juli 2000, nr. 86/2000, B11.6, GwH 17 juli 2003, nr. 100/2003, B.8.6, GwH 19 september 2007, nr. 119/2007, B.4.5, GwH 4 maart 2008, nr. 44/2008, B.4.5, en GwH 6 april 2011, nr. 50/2011, B.57.3, telkens met verwijzing naar *Parl.St.* Senaat, 1988-89, nr. 562-2, 160.

¹⁰ Zie artikel 15.3.5/2, 2°, van het Energiedecreet.

Amendement nr. X+9

1. In zoverre de aanpassingen aan artikel 140 van het voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’ het gevolg zijn van advies 56.703/1/3 dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 13 oktober 2014 heeft gegeven over dat voorontwerp, wordt naar dit advies verwezen.

2. Met betrekking tot het ontworpen artikel 140 – en derhalve ook met betrekking tot de wijzigingen die niet voortvloeien uit advies 56.703/1/3 – is het advies vereist van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid op grond van artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers’.

Volgens de beslissing van de Vlaamse Regering van 17 oktober 2014 zal de genoemde adviesraad om advies over het amendement worden gevraagd. Indien dat advies nog aanleiding geeft tot wijzigingen aan het ontworpen artikel 140, dienen die wijzigingen nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, te worden voorgelegd.

3. Het ontworpen artikel 140, § 4, tweede lid, dat in vergelijking met ontwerp 56.703/1/3 een nieuwe bepaling is, strekt tot verduidelijking van het toepassingsgebied van het niet doorvoeren van de indexaanpassing in de sector van de gezinsbijslagen.

Nu de gemeenschappen bevoegd zijn inzake de koppeling van de gezinsbijslagen aan de index,¹¹ moeten zij in beginsel ook bevoegd worden geacht om het toepassingsgebied van de ter zake aan te nemen regeling te omschrijven. Bij het bepalen van dat toepassingsgebied wordt in de ontworpen regeling evenwel ook verwezen naar “de volgorde van de aanknopingsfactoren bepaald in artikel 2 van het protocol van 15 mei 2014 betreffende het administratief beheer en de betaling van gezinsbijslag door de instellingen die daarvoor zullen instaan, dat zich als bijlage bij dit decreet bevindt.”

Vraag is of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om deze verwijzing op te nemen. Krachtens artikel 94, § 1*bis*, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ kunnen de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie geen wijzigingen aan “de essentiële elementen van [het] administratief beheer [van de gezinsbijslagen] en van [de] uitbetaling [ervan] of aan de regels ten gronde die een significante impact hebben op het administratief beheer of de uitbetaling” in werking laten treden tot zolang de huidige instellingen die belast zijn met dat beheer en die uitbetaling tijdens de in de genoemde bepaling bedoelde overgangperiode belast blijven met hun taken. Tijdens de overgangperiode kunnen de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie krachtens artikel 94, § 1*bis*, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wel gezamenlijk wijzigingen aanbrengen aan “de essentiële elementen van de modaliteiten van het administratief beheer en van [de] uitbetaling of aan de regels ten gronde die

¹¹ Zie advies 56.703/1/3, opmerking 4 bij het toenmalige artikel 141.

een significante impact hebben op het administratief beheer of de betaling van de gezinsbijslagen” door middel van het sluiten van een samenwerkingsakkoord.

Het vaststellen van de genoemde “aanknopingsfactoren” dient te worden beschouwd als deel uitmakend van de regeling ten gronde inzake gezinsbijslagen. Het is immers op grond van die factoren dat het territoriale toepassingsgebied van de onderscheiden regelingen inzake gezinsbijslag zal worden bepaald, waardoor meteen ook de hoegrootheid van de financiële verplichtingen van elk van de betrokken deelgebieden zal worden bepaald. Omwille van die kenmerken moet ook worden aangenomen dat het bepalen van de “aanknopingsfactoren” een “significante impact” heeft op het administratief beheer of de betaling van de gezinsbijslagen, zodat een regeling daaromtrent op grond van artikel 94, § 1*bis*, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tijdens de overgangsperiode enkel tot stand kan komen door het sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen¹² en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Aangezien het gaat om een materie die door de betrokken wetgevers dient te worden geregeld en de regeling ter zake de betrokken entiteiten bovendien kan bezwaren, dient zulk een samenwerkingsakkoord door die wetgevers te worden goedgekeurd opdat het gevolg zou kunnen hebben.

Het protocol van 15 mei 2014 ‘betreffende het administratief beheer en de betaling van gezinsbijslag door de instellingen die daarvoor zullen instaan’, kan bezwaarlijk als zulk een samenwerkingsakkoord worden beschouwd: het is niet door de bevoegde wetgevers goedgekeurd en bovendien kunnen noch de federale Staat, noch het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest¹³ partij¹⁴ zijn bij het in artikel 94*bis*, § 1*bis*, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bedoelde samenwerkingsakkoord.

De verwijzing naar dat protocol in het ontworpen artikel 140, § 2, tweede lid, kan dan ook niet worden beschouwd als een louter declaratieve verwijzing naar het in artikel 94*bis*, § 1*bis*, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bedoelde samenwerkingsakkoord, maar wel als een zich toe-eigenen door de decreetgever van de inhoud van artikel 2 van dat protocol, dat omwille van de ontstentenis van goedkeuring door de bevoegde wetgevers, geen gevolg kan hebben en bovendien mede door onbevoegde of niet langer bevoegde overheden is gesloten. Het gaat derhalve om een eenzijdig normatief optreden van de Vlaamse Gemeenschap, wat strijdt met artikel 94*bis*, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Krachtens die bepaling komt het bepalen van de aanknopingsfactoren tijdens de overgangsperiode immers

¹² Wat betreft de Franse Gemeenschap wordt de bevoegdheid inzake gezinsbijslagen uitgeoefend door het Waalse Gewest (zie voetnoot 4), zodat dit gewest zal optreden in de plaats van de Franse Gemeenschap.

¹³ De vermelding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in de aanhef van het protocol en van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bij de ondertekening vormt evenwel mogelijks een verschrijving nu in het dispositief van het samenwerkingsakkoord wel gewag wordt gemaakt van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

¹⁴ Ten gevolge van het bijzonder decreet van 3 april 2014 van de Franse Gemeenschap ‘relatif aux compétences de la Communauté française dont l’exercice est transféré à la Région wallonne et à la Commission Communautaire française’ en van het decreet van het Waalse Gewest van 11 april 2014 met hetzelfde opschrift wordt de bevoegdheid inzake gezinsbijslagen wat de Franse Gemeenschap betreft uitgeoefend door het Waalse Gewest. In die decreten wordt ook gewag gemaakt van de Franse Gemeenschapscommissie, die ter zake ook een decreet heeft aangenomen waarin gewag wordt gemaakt van de gezinsbijslagen (decreet van 4 april 2014 met hetzelfde opschrift), maar de Franse Gemeenschapscommissie ontbeert hieromtrent elke bevoegdheid nu de bevoegdheid inzake gezinsbijslagen te Brussel-Hoofdstad uitsluitend kan worden uitgeoefend door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (artikel 63, tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking van de Brusselse instellingen’).

toe aan de door middel van een samenwerkingsakkoord gezamenlijk optredende bevoegde overheden inzake gezinsbijslagen.

Conclusie is derhalve dat de verwijzing, in het ontworpen artikel 140, § 4, tweede lid, naar artikel 2 van het protocol van 15 mei 2014 dient te vervallen. De territoriale aanknopingsfactoren dienen te worden geregeld in een – door de bevoegde wetgevers goed te keuren – samenwerkingsakkoord als bedoeld bij artikel 94, § 1*bis*, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

BIJLAGE 5:

Advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin
op de ontwerpen van amendement

Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Viceminister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11 - Phoenixgebouw
1210 BRUSSEL

contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_BR_20141028_amendementen programmadecreet 2015

Brussel
28 oktober 2014

Advies over de amendementen bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Geachte mevrouw de minister,

Op 17 oktober 2014 keurde de Vlaamse regering de amendementen op het programmadecreet bij de begroting 2015 principiële goed. U vroeg de SAR WGG hierover om spoedadvies. De raad beperkt zich in dit advies uitsluitend tot deze amendementen.

De raad leest daarin dat de Vlaamse regering jaarlijks een subsidie van ten minste 800 000 euro ter beschikking zal stellen van één of meerdere organisaties voor de coördinatie en ondersteuning van de Centra voor Volwassenonderwijs en de Centra voor Basiseducatie bij het uitwerken en coördineren van een onderwijs- en vormingsbeleid voor gedetineerden (art.65). De consortia volwassenenonderwijs, die momenteel dergelijke decretale opdracht hebben, worden opgeheven.

Om de kwaliteit van het onderwijs- en vormingsbeleid voor gedetineerden te waarborgen en de expertise op dit vlak samen te houden, adviseert de SAR WGG om de opdracht tot het ondersteunen en coördineren van het onderwijs in gevangenissen en de bijhorende subsidie te bundelen. Versnippering van het beleid dient voorkomen te worden. We vragen de Vlaamse regering ook om de beslissing over de opdracht met betrekking tot het onderwijs aan gedetineerden en de toekenning van de subsidie-enveloppe zo snel mogelijk te nemen.

Met de meeste hoogachting,

Gunter Naets
secretaris

Jan De Maeseneer
voorzitter

BIJLAGE 6:

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
op de ontwerpen van amendement

Advies

Amendementen van de Vlaamse regering op het programmadecreet 2015

Brussel, 29 oktober 2014

Adviesvraag: Amendementen op het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Adviesvrager: Viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangen op: 21 oktober 2014

Goedkeuring raad: 3 november 2014

Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president van de Vlaamse regering en
Vlaams minister van Begroting, Financiën en
Energie

Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 bus 11

B-1210 BRUSSEL

contactpersoon
Peter Van Humbeeck
pvhumbeeck@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20141029_amendementPD2015_pvk

Brussel
29 oktober 2014

Adviesvraag amendementen van de Vlaamse regering op het programmadecreet 2015, deel energie

Mevrouw de minister

De SERV heeft kennis genomen van het nieuwe voorstel van de Vlaamse regering voor de financiering van de VREG. Hierbij vindt u het advies, onder voorbehoud van bekrachtiging door de Raad op 3 november 2014.

In het advies vraagt de SERV om nadere onderbouwing en afweging van de voorgestelde optie ten opzichte van enkele alternatieven die in het advies worden vermeld, waarbij ook de (verborgen) kosten, de implementatiekosten en de concrete verdelings-effecten in kaart worden gebracht.

Ten gronde meent de SERV dat het debat over de financiering van de VREG onderdeel is van het ruimere debat dat moet worden gevoerd over de werking van de VREG en over de financiering van het energiebeleid,

In het bijzonder wijzen de sociale partners nogmaals op de nood aan een maatschappelijk debat over de financiering van het energiebeleid, gelet op de bijzonder grote uitdagingen die zich terzake stellen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Jo Libeer
voorzitter

1. Inleiding

De SERV werd bij hoogdringendheid om advies gevraagd over amendementen van de Vlaamse regering op het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

In voorliggend advies geeft de SERV zijn bemerkingen bij het deel energie. De door de Vlaamse regering voorgestelde wijzigingen betreffen de vervanging van het hoofdstuk “Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt”. De wijzigingen zijn kort gezegd: geen heffing per GWh op exploitatie van de elektriciteits- en aardgasnetten vanaf 2014 te betalen door de werkmaatschappijen (initieel ontwerp programmadecreet 2015), maar in de plaats daarvan een maandelijkse heffing vanaf 2015 op de afnamepunten op de elektriciteitsnetten van 15 eurocent.

2. Debat ruimer kaderen

De Vlaamse energiemarkt heeft behoefte aan een sterke, onafhankelijke energieregulator. Dat geldt des te meer nu - in het kader van de 6e staatshervorming - Vlaanderen bevoegd wordt voor de regulering van de distributienettarieven.

Een toereikende en stabiele financiering is een belangrijke vereiste in dit verband. Het Vlaams Gewest is volgens de derde Europese Elektriciteits- en Gasrichtlijn trouwens verplicht om er voor te zorgen dat de Vlaamse energieregulator beschikt over voldoende mensen en middelen voor de uitvoering van zijn taken.

De SERV vraagt een maatschappelijk-politiek debat op basis van een visienota die o.a. volgende elementen moet bevatten:

- Welke taken moet de VREG uitvoeren en welke prioriteit verdient elk van die taken? Blijven de taken beperkt tot de kerntaken, t.t.z. de regulatoire taken conform de Europese Richtlijnen, of niet?
- Wat zijn belangrijke doelstellingen en werkingsprincipes voor de VREG? (bv. goede werking van de elektriciteits- en gasmarkt conform de Europese Richtlijnen, de zorg voor betaalbare prijzen, de bevoorradingszekerheid, de totstandkoming van toekomstgerichte infrastructuur, een billijke verdeling van de kosten over de diverse doelgroepen, het op afdoende wijze consulteren en betrekken van alle belanghebbenden,
- Hoe kan de onafhankelijkheid van de regulator ten opzichte van de overheid en de actoren op de gas- en elektriciteitsmarkt het best gewaarborgd worden?
- Hoeveel middelen en hoeveel personeel met welke profielen zijn er nodig opdat de regulator die taken goed zou kunnen uitvoeren?
- Wat is de optimale beheersstructuur voor de VREG? Hoe kan de VREG bij de uitvoering van zijn taken best de evenwichtige betrokkenheid van alle stakeholders verzekeren?
- Op welke wijze wordt de VREG best gefinancierd? (zie ook hierna);
- ...

De SERV heeft met zijn advies van 11 maart 2013 over de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)¹ al een belangrijke en onderbouwde aanzet gegeven voor dit debat.

3. Financieringswijze VREG nader onderbouwen

In het initiële ontwerp van programmadecreet moest de heffing betaald worden door de werkmaatschappijen. Nadeel hiervan was discriminatie ten voordele van distributienetbeheerders die niet met een werkmaatschappij werken. Een heffing op de DNB's zelf is momenteel² betwistbaar omdat intercommunales in principe geen belasting moeten betalen. In de nieuwe versie van de heffing gaat het over een vaste heffing per aansluitingspunt geïnd door de leveranciers in naam van de overheid. Dit heeft als voordelen BTW-vrijstelling en tegemoetkoming aan het advies van IF dat – al dan niet terecht – gewag maakt van mogelijk conflict met het principe "non bis in idem".

De SERV wenst echter volgende bemerkingen te maken bij de voorgestelde financieringswijze:

- Wanneer een heffing ingevoerd wordt om de werking van de VREG te financieren, is het logisch dat niet enkel de **elektriciteitsverbruikers** maar ook de **gasverbruikers** mee bijdragen. In het initiële ontwerp programmadecreet 2015 was dit voorzien (een heffing op de exploitatie van zowel de elektriciteits- als de aardgasnetten). Het amendement spreekt enkel over afnamepunten op de elektriciteitsnetten. Bovendien zouden principieel niet enkel de verbruikers maar ook de **producenten, de netbeheerders en leveranciers** mee moeten bijdragen.
- Indien een heffing wordt gebruikt, zijn verschillende **modaliteiten** mogelijk, waaronder een heffing op volumeonafhankelijke basis (zoals voorzien in het amendement) of een heffing die rekening houdt met de omvang van het verbruik of het vermogen. Ook daarbinnen zijn er alternatieven (gelijk bedrag of gedifferentieerd, ...). Elk van deze modaliteiten heeft voor- en nadelen, die bekeken zouden moeten worden.
- Als de decreetgever kiest voor een heffing die gerelateerd is aan de aansluiting, lijkt het niet logisch dat de vergoeding van de VREG berekend wordt per **afnamepunt**. Logischer zou zijn per **toegangspunt** (d.w.z. inclusief iedereen die injecteert).
- Wanneer een heffing ingevoerd wordt om de werking van de VREG te financieren, dan is het wenselijk dat de middelen ook enkel daarvoor aangewend worden. Uit het voorstel blijkt echter dat de inkomsten uit de heffingen naar het Energiefonds gaan, dat naar de toekomst toe ook gebruikt zal kunnen worden voor de werking van de VREG. De tekst suggereert dat de middelen ook nog voor andere doeleinden kunnen aangewend worden. De SERV benadrukt daarom dat er beter verzekerd moet worden dat een heffing voor de financiering van de VREG in lijn is met

¹ <http://www.serv.be/serv/publicatie/advies-over-de-vreg>

² In het federaal regeerakkoord staat dat intercommunales vanaf 2015 onderworpen worden aan vennootschapsbelasting.

de **werkingskosten** en **uitsluitend daarvoor** zal aangewend worden. Ook gezien de negatieve verdelingseffecten van een vaste vergoeding, mag deze heffing niet gebruikt worden om via het Energiefonds ander beleid te financieren.

- De SERV wijst erop dat de voorgestelde regeling (opnieuw) **implementatiekosten** en bijkomende administratieve procedures voor de leveranciers en de betrokken overheidsdiensten met zich meebrengt, waarvan moet worden nagegaan of die kosten niet hoger zijn dan het te innen bedrag. Het is van belang om een eenvoudige regeling te implementeren waarbij er geen voorfinanciering dient te gebeuren door de leveranciers. Aangezien de leveranciers pas heel recent op de hoogte gebracht werden van deze maatregel onderzoeken zij momenteel de haalbaarheid en modaliteiten voor de technische implementatie van deze maatregel. Zo moeten er duidelijke afspraken komen om te vermijden dat bij leverancierswissels de heffing tweemaal aangerekend wordt. De SERV vraagt tevens dat de Vlaamse regering nagaat aan welke gebruikersgroepen de leveranciers de implementatiekosten aanrekenen.

Gelet op de bovenstaande bemerkingen, vraagt de SERV om nadere onderbouwing en **afweging** van de voorgestelde optie ten opzichte van de geschetste alternatieven, waarbij telkens ook de (verborgen) kosten, de implementatiekosten en de concrete verdelingseffecten in kaart worden gebracht.

4. Een maatschappelijk debat over de financiering van het energiebeleid

Meer algemeen wijst de SERV nogmaals op de nood aan een maatschappelijk debat over de **financiering van het energiebeleid**, ook al gaat het nu bij de financiering van de VREG niet om een echt groot bedrag. Het zal een immers bijzonder grote uitdaging zijn de komende jaren om alle (ook nog niet betaalde) kosten en benodigde investeringen op een effectieve, efficiënte, sociaal-economisch aanvaardbare en billijke wijze te realiseren én te financieren.